

ОГОЛОШЕННЯ

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ І.Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО» ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТИХ ПОСАД:

НА МЕДИЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ:

- доцента кафедри поліклінічної справи та сімейної медицини з медичною технікою — 1 посада;
- старшого викладача кафедри нормальної фізіології — 1 посада;
- старшого викладача кафедри патологічної фізіології — 1 посада.

Вимоги до претендентів: наявність наукового ступеня, стаж роботи за фахом — не менше п'яти років, сертифікат на володіння персональним комп'ютером, виданий комісією ТДМУ згідно з наказом № 725 від 28.12.05 р.

— асистента кафедри оториноларингології, офтальмології та нейрохірургії — 1 посада;

— асистента кафедри поліклінічної справи та сімейної медицини з медичною технікою — 1 посада;

— асистента кафедри хірургії з урологією, анестезіологією та малоінвазивними ендоскопічними технологіями № 1 — 2 посади.

Вимоги до претендентів: наявність наукового ступеня, стаж роботи за фахом — не менше одного року, сертифікат на володіння персональним комп'ютером, виданий комісією ТДМУ згідно з наказом № 725 від 28.12.05 р.

— доцента кафедри медичної інформатики з фізикою — 1 посада;

— доцента кафедри медичної біохімії та клініко-лабораторної діагностики — 1 посада.

Вимоги до претендентів: наявність наукового ступеня, стаж роботи за фахом — не менше трьох років, сертифікат на володіння англійською мовою та персональним комп'ютером, видані комісією ТДМУ згідно з наказами № 187 від 27.07.98 р. та № 725 від 28.12.05 р.

НА ФАРМАЦЕВТИЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ:

— доцента кафедри фармацевтичної хімії — 2 посади;

Вимоги до претендентів: наявність наукового ступеня, стаж роботи за фахом — не менше п'яти років, сертифікат на володіння персональним комп'ютером, виданий комісією ТДМУ згідно з наказом № 725 від 28.12.05 р.

Термін подачі документів — один місяць з дня оголошення.

Звертатися: 43001,
м. Тернопіль,
майдан Волі, 1,
відділ кадрів, тел. 52-14-64.

Олександр МАСІКОВ, студент медичного факультету

ПЕРЕДПЛАТИТЬ ГАЗЕТУ

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА
на один місяць — 5 грн 55 коп;
на три місяці — 16 грн 65 коп;
на півріччя — 33 грн 30 коп;
на рік — 66 грн 60 коп.
Передплатити газету можна у будь-якому відділенні зв'язку

ІНДЕКС 23292

ВІДМІННИКИ НАВЧАННЯ

У НОМЕРІ

Стор. 3

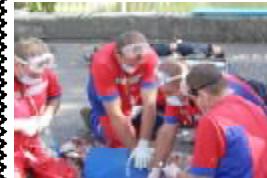
ВІТЧИЗНЯНІ КСЕНОІМПЛАНТАТИ У ЛІКУВАННІ ОПІКОВИХ ХВОРИХ

До 1995 року використання методики ранньої некректомії в Україні не проводили через відсутність якісного біологічного покриття, не було створено умов для його зберігання. Враховуючи велику потребу в замінниках шкіри, у тому ж таки 1995 року на базі Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського було створено лабораторію кріовакуумного консервування біологічних субстратів. Саме в ній зорганізували банк ліофілізованих ксенодермоімплантатів.

Стор. 4

НА ЗМАГАННЯ ВИЙШЛИ БРИГАДИ «ШВІДКОЇ»

У Тернополі стартував перший обласний конкурс бригад швидкої медичної допомоги. Учасниками змагань стали майже 20 команд «швидкої» з усієї області, які у чотирьох конкурсних завданнях доводили журі та глядачам свою професійність. Організатором змагань виступив Тернопільський комунальний центр швидкої медичної допомоги.

Стор. 8-9

АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ЗАХВОРЮВАНЬ ЛЕГЕНЬ

Нотатки із симпозіуму «Імунопатологія при респіраторних захворюваннях» і VI українсько-польської конференції «Актуальні аспекти захворювань легень: патофізіологія, діагностика, лікування». Ці заходи відбулися 24-25 вересня в НОК «Червона калина» ТДМУ ім. І.Я. Горбачевського з участю провідних вітчизняних і зарубіжних фахівців.

ЗВІТУВАЛА ДЕПУТАТСЬКА ФРАКЦІЯ ПРО РОБОТУ

У вівторок в конференц-залі Тернопільського державного медичного університету ім. І.Горбачевського відбулася прес-конференція «Робота депутатської фракції Блоку Литвина в Тернопільській обласній раді над реалізацією виборчої програми блоку». Її учасниками стали журналісти місцевих ЗМІ та голова депутатської фракції Блоку Литвина в Тернопільській обласній раді Зіновій Крушельницький, депутати обласної ради від Блоку Литвина Леонід Ковал'чук, Лариса Мисюк.

Блок Литвина в Тернопільській обласній раді – це політична сила, що прийшла в владу реалізовувати конкретні програми, які допомагають людям та об'єднують українське суспільство. «В цій непростій ситуації, що склалася в області, накази виборців можна виконати тільки через конструктивну співпрацю всіх політичних сил облради», запевняють депутати від Блоку Литвина.

Відкриваючи зібрання, Зіновій Крушельницький підкреслив, що, зініціювавши зустріч з журналістами, депутати мали на меті у такий спосіб оприлюднити результати роботи їхньої фракції в обласній раді за перше півріччя цього року та поділитися думками щодо діяльності обласної ради нинішнього скликання.

Першим тримав слово ректор Тернопільського державного медичного університету ім. І.Я. Горбачевського, член-кореспондент АМН України, професор Леонід Ковал'чук. Варто зазначити, що Леонід Якимович очолює постійну комісію обласної ради з питань охорони здоров'я, сім'ї, материнства та дитинства. Виступаючи перед журналістами, він, зокрема, зазначив, що йому дуже імпонує депутатський склад нинішньої каденції.

– На політичному просторі краю з'явилися нові сили, прийшли супільно активні, амбітні молоді люди,

які, як мені відається, прагнуть змінювати на краще, працювати. Мене, звісно, тішить така перспектива, – зазначив депутат. – Та, напевне, не всі з них знають, як діяти. Гадаю, причина усіх негараздів, які нині не дають українцям повноцінно жити, – у нас самих. Внутрішні міжкубіці ліхоманять країну. Приємно, що ця проблема не нова, вона сягає корінням далеких віків,

Ректор ТДМУ, професор Леонід КОВАЛЬЧУК

це ж ми про себе колись сказали: де два українці, там три гетьмані. Тому я впевнений: перше, що повинні зробити і не лише в обласній раді – це навчитися «слухати» один одного, йти на поступки, навіть всупереч політичним амбіціям, усвідомлюючи, що прийшли з однією метою – робити добро для країн, найвищими повинні бути інтереси громади.

Упродовж виступу Леонід Якимович ознайомив присутніх з основними завданнями своєї програми, що стосуються медичного забезпечення мешканців краю. Проаналізувавши проблеми, які нині заважають медицині Тернопільщини ефективно розвиватися, висловив власний погляд на шляхи реформування медичної галузі, які базуються на впровадженні страхової

медицини. Щоправда, на думку діяча, діяти тут потрібно дуже виважено. Спочатку треба провести перший етап – підготовчий, і відмежувати від лікарень станції швидкої допомоги, це має бути окрема медична структура, далі реформувати дільничні лікарні, які нині з'їдають 500 млн. грн. щорічно та надати їм статус соціальних. Наступна ходинка – це зміцнення

Лариса МІСЮК

матеріально-технічної бази, забезпечення медичним обладнанням тих лікарень, які в майбутньому стануть базовими, де надаватимуть всю ургентну допомогу. Можливо, на Тернопільщині це буде Чортківська, Кременецька та Тернопільська райлікарні. Усі кроки в цьому напрямку повинні бути економічно вигідними та надзвичайно зваженими.

Майбутнє страхової медицини – за потужними, технологічно наскіченими медичними закладами, адже страхові компанії будуть укладати угоди з тими лікарнями, які надають медичну допомогу за найвищими стандартами. Тому без належної підготовки це не зробити. Приємно зазначити, що перші кроки в цьому напрямку вже є. Йдеться про створення університетської клініки на базі обласної

клінічної лікарні. У планах – створити медичний заклад на договірних коопераційних відносинах між ТДМУ та обласною клінічною лікарнею. Тобто лікарні й надалі виконуватиме ті ж функції з наданням допомоги жителям Тернополя, що тепер. Але їхній рівень стане значно вищим.

– Це буде важливим кроком до впровадження страхової медицини в нашій області, – наголосив ректор, – і дозволить значно спростити перехід системи охорони здоров'я до нових умов функціонування та поліпшити рівень надання спеціалізованої допомоги мешканцям краю, попередивши відтік

Зіновій КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ

коштів у сусідні області, як це відбувається тепер. А ще дозволить скоротити видатки з обласного бюджету на лікування в інших клініках. – Мені дуже приемно, що депутати обласної ради одностайно проголосували за рішення щодо створення університетської клініки, з розумінням підійшли до цього проекту.

До речі, на нещодавній зустрічі ректора з міністром охорони здоров'я України Василем Князевичем було укладено певні домовленості щодо окремого фінансування клініки за сприяння МОЗ.

Також Леонід Якимович повідомив про виділення коштів з фондів ТДМУ на облаштування сучасної лабораторії на базі обласної лікарні, яка стане структурним підрозділом майбутньої університетської клініки на базі обласної

Розповів ректор про депутатські здобутки щодо відкриття практичного центру реабілітації та догляду за людьми похилого віку в селі Гнилиці Підволовочиського району. Цей проект є пілотним для області. На базі досвіду його втілення планується впровадити подібні заклади не лише на Тернопільщині, а й в Україні.

Надалі слово взяла депутат Лариса Мисюк, голова Лановецької районної організації Товариства Червоного Хреста. Її пріоритети – програми соціального захисту, добровільні програми допомоги країнам. Вона розповіла про допомогу депутатів фракції дітям, хворим на ДЦП, дітям-сиротам, людям похилого віку, багатодітним родинам. Окремо мовила про відкриття магазину «Банк речей», створеного для збору та роздачі вживаних речей бідним.

Зіновій Крушельницький у своєму виступі наголосив на економічних аспектах реалізації програми Блоку Литвина, зокрема на відроджені місцевої переробної промисловості. Завдяки піврічній роботі з інвестором на Чортківському м'ясокомбінаті створили 150 робочих місць. На Бучацькому консервному заводі подбали про 140 робочих місць. Зараз розпочали переобладнання лінії з виробництва консервів, будівництва нового холодильного господарства. Виступаючий повідомив, що позитивно вирішено питання про відновлення роботи на Монастириському сир-заводі (70 робочих місць). Незабаром закуплять нове сучасне обладнання, для відновлення промислових робіт залучили будівельні бригади, а це знову ж таки робочі місця і перспективи розвитку краю.

Підсумувавши імпровізований звіт, депутати фракції Блоку Литвина в Тернопільській обласній раді повідомили, що готові до співпраці на благо мешканців Тернопільщини з усіма політичними силами за умови паритетності та конструктивізму в їхніх діях. Запросили також до проведення звітних прес-конференцій депутатської фракції обласної ради від інших політичних сил.

**Лариса ЛУКАЩУК,
Ярослав СТАРЕПРАВО (фото)**

ПЛЮС ФІЗІОТЕРАПЕВТИЧНІ ПРОЦЕДУРИ

Щороку 8-10 тисяч пацієнтів лікуються у фізіотерапевтичному відділенні Збаразької ЦРКЛ.

– Одна з головних переваг фізіотерапії, – вважає завідувач відділення Тетяна Чернецька, – її фізіологічність, тобто максимальна відповідність фізіології людини. Жодна з фізіотерапевтичних процедур не викликає побічних явищ. А спектр цих процедур надзвичайно широкий: від застосування електричного струму різних частот, світлолікування, лазеро- і магнітотерапії, інгаляційної, аерозольної терапії, парафіноозокеритолікування до всім відомого масажу.

Є у відділенні навіть кімната штучного мікроклімату, де застосовують випари кам'яної солі, завдяки цьому досягається ефект «Солотвино в мініатюрі», надзвичайно помічний

для пацієнтів з проблемами дихальних шляхів.

Процедури – безболісні, часто навіть приємно-розслаблюючі. Їх можна призначати і немовлятам двох тижнів від народження, і тим, кому давно вже літа на зиму повернули.

Специфіка процедур, пов'язана із застосуванням електричного струму, ультразвуку, лазера, вимагає від персоналу особливої уважності, пунктуальності та певних технічних навичок. Обладнання бережуть як зініцію ока.

За 20 років роботи фізіотерапевтом Тетяна Володимирівна переконалася в ефективності цього методу. А в умовах економічної кризи та зубожіння людей фізіотерапія – це, либо ж, найдешевший і доступний усім метод лікування.

Надія ГОРОШКО

Руслан ЧІТКО, студент стоматологічного факультету (ліворуч). Вікторія БОЙЧУК і Марина ДЗЮБАЧУК навчаються на медичному факультеті (праворуч)

ВІТЧИЗНЯНІ КСЕНОІМПЛАНТАТИ У ЛІКУВАННІ ОПІКОВИХ ХВОРИХ

Загальновідомо, що опікова рана є пусковим механізмом розвитку всіх патологічних змін в організмі опікового хворого. Саме з рані генеруються бальові сигнали, через уражену поверхню тіла втрачаються вода, білки, електроліти, сама рана є джерелом інфекції, а токсини, що надходять з рані в кров, призводять до порушення діяльності всіх органів і систем. Оскільки опіковий некроз на ранах є джерелом ендогенної інтоксикації та вхідними воротами інфекції, то саме проти нього спрямована сучасна тактика лікування опечених, яка полягає у ранньому видаленні змертвілих тканин (некректомії) вже в перші дні після травми з по- дальшим закриттям рані шкірою хворого або її замінниками.

Слід вказати, що до 1995 року використання методики ранньої некректомії в Україні не проводили через відсутність якісного біологічного покриття, не було створено умов для його зберігання. Враховуючи велику потребу в замінниках шкіри, у тому ж таки 1995 року на базі Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського було створено лабораторію кріовакуумного консервування біологічних субстратів. Саме в ній зорганізували банк ліофілізованих ксенодермоімплантатів. Під керівництвом професора В.В. Бігуняка група науковців університету розробила методику отримання, консервування та ліофілізації шкіри свиней. Розфасовані в пакети ліофілізовані ксенодермоімплантати можна зберігати в побутовому холодильнику при температурі 4-6 °C до 3 років, протягом яких консервована суха ксенощіка залишається життєздатною.

Ліофілізовані ксенодермоімплантати внесені до державного реєстру медичних виробів України. Нині ліофілізовані ксенодермоімплантати з Тернополя надходять у лікувальні заклади України. Там їх використовують для закриття ран при опіках після проведеної поверхневої (при опіках I-II ступенів) та пошарової (при опіках III-IV ступенів) некректомії, для закриття донорських ран, а також перфорованих аутоклаптів шкіри хворого (економний метод пластики при великих за площею глибоких опіках) і закриття ран неопікової етіології (рані після травм, операцій, трофічні виразки).

Після закриття опікових ран ліофілізованими ксенодермоімплантатами хворі позбавляються неймовірних страждань, нестерпного болю при перев'язках, відпадає необхідність проводити щоденні перев'язки під наркозом. Епітелізація поверхневих опікових ран проходить під ксенодермоімплантатами. Після заживлення опікових поверхневих ран клапті ксенощіки самостійно відпадають. Відтак з провадженням в клінічну практику ліофілізованих ксенодер-

Незважаючи на сучасні досягнення в лікуванні потерпілих з термічною травмою, їх лікування залишається актуальною проблемою, особливо в опечених хворих із глибокими поширеними опіками. Масивність ураження тканин, тяжкість шоку та ендогенна інтоксикація, частий розвиток поліорганної дисфункції, місцевих і генералізованих інфекційних ускладнень, високий рівень летальності – все це відображає складність завдання відновлення шкірного покриву.

плантатів ефективність лікування опікових хворих з поверхневими опіками різко зросла.

Проте найбільшою складністю залишається лікування глибоких великих за площею опікових ран. Комбустіологи України розробили принципово нові методи лікування таких хворих. На другий-третій день після травми проводиться рання дренюча некректомія із закриттям ран ксенодермоімплантатами, а через 3-4 дні – повторна некректомія з пластикою ран ауто- і ксенодермоімплантатами. Така тактика лікування потерпілих з глибокими опіками дозволяє уникнути кровотеч та інших ускладнень при ранніх некректоміях, що дуже важливо при нашому недостатньому медикаментозному забезпеченні.

Після закриття ран ксенодермоімплантатами площа глибоких опікових ран зменшується за рахунок крайової та острівцевої епітелізації, але найважливішим є те, що рані під ксеноклаптами за своїм цитоенергетичним і морфологічним потенціалом готові до пересадки власної шкіри.

Незважаючи на успіхи, досягнуті останніми роками у лікуванні ран, функціональні та косметичні ре-

перебігу опікової хвороби, виникнення її ускладнень (сепсис, пневмонія, шлунково-кишкові кровотечі та ін.). При цьому стає неможливим проведення ранньої некректомії, що призводить до довготривалого стаціонарного лікування, високої летальності.

Слід зауважити, що прогресивним кроком у лікуванні важких опікових хворих є пластика ран клітинами, вирощеними штучно із епідермісу хворого. У Києві та Донецьку працюють такі наукові лабораторії. На жаль, наші опікові відділення ще не забезпечені відповідними палатами, в яких можна ефективно використовувати вирощені клітини шкіри, по друге – це дорога технологія. Нарешті, для вирощення клітин шкіри необхідний певний час, отже, на період вирощення клітин опікові рані також необхідно закривати замінниками шкіри.

Незважаючи на успіхи, досягнуті останніми роками у лікуванні ран, функціональні та косметичні ре-

До 1995 року використання методики ранньої некректомії в Україні не проводили через відсутність якісного біологічного покриття, не було створено умов для його зберігання. Враховуючи велику потребу в замінниках шкіри, у тому ж таки 1995 року на базі Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського було створено лабораторію кріовакуумного консервування біологічних субстратів. Саме в ній зорганізували банк ліофілізованих ксенодермоімплантатів. Під керівництвом професора В.В. Бігуняка група науковців університету розробила методику отримання, консервування та ліофілізації шкіри свиней. Розфасовані в пакети ліофілізовані ксенодермоімплантати можна зберігати в побутовому холодильнику при температурі 4-6 °C до 3 років, протягом яких консервована суха ксенощіка залишається життєздатною.

зультати в багатьох випадках залишаються нездовільними. На місцях опікових уражень розвиваються спотворюючі рубці, які часто призводять до контрактур і деформацій суглобів, порушення периферичного та центрального кровообігу. З використанням вітчизняного замінника, а саме – кріоліофілізованої ксенощіки, для місцевого лікування опікових хворих наведені ускладнення на 32-38% виникають рідше.

Наразі для профілактики утворення рубців у лабораторії кріовакуумного консервування біологічних тканин налагоджено випуск вітчизняних силіконових пластин, які занесені до державного реєстру виробів медичної призначення. Їх з успіхом використовують у лікувальних закладах України.

Працівники кафедри очних хвороб медичного університету разом з працівниками науково-

дослідного інституту очних хвороб і тканинної терапії ім. В.П.Філатова АМН України провели експериментальні дослідження на тваринах з використанням ксенодермоімплантату рогівки ока свині. Позитивні результати експериментальних досліджень дають надію на використання цього ксенодермоімплантату, який дозволить покращити лікування хворих при травмах та запальних захворюваннях рогівки.

бцією і реалізувалася комплексом біогенних реакцій у вигляді реактивного лейкоцитозу, фагоцитозу, стійким підвищеннем резистентності клітинних мембрани за участю механізмів мобілізації системи циклічних нуклеотидів клітин крові, посиленням цитобіоенергетичних процесів у лейкоцитах, встановлених методом цитолюмінесцентного аналізу, активним імуномодуляторним ефектом, тощо. Висока біологіч-

на активність ксенонікії розумовлена значним вмістом у ній широкого спектру амінокислот, колагену, структурних білків, а також інших біологічно активних речовин, зокрема, поліпептидного епідермального фактору росту, макро- і мікроелементів.

У нашій роботі ми виходили з розуміння, що сучасний етап розвитку біомедичних технологій вирізняється залежністю ефективності технологічних процесів від рівня осмислення та практичної реалізації новітніх уявлень сучасної фундаментальної науки. Пере дусім це стосується технологій, сутність яких полягає у взаємодії різновідніх субстратів, зокрема, біологічної та небіологічної природи, особливо за умови впливу на них енергії електромагнітного випромінювання у будь-якій її формі. З наведених позицій на особливу увагу заслуговує промислове виробництво ксенодермоімплантату шляхом технологічної переробки тваринної сировини (шкіри свині) як кріоліофілізованої субстанції для наступного виготовлення органо-препарату лікувально-профілактичного призначення.

Встановлений у перші роки роботи над проблемою високий рівень фотопротективності ізольованих клаптів консервованої шкіри, передовсім до дії квантів ультрафіолетового випромінювання, інші біофізичні ефекти засвідчили принципову можливість направленої корекції властивостей ксеногенного біоматеріалу за допомогою фізичних чинників. Перші дослідження взаємодії світла з біоорганічним субстратом – ксеногенною шкірою були покладені в основу формування науково обґрунтованої технології керування процесом регенерації тканин. Потенціювання антимікробного ефекту консервованої шкіри шляхом мобілізації її адсорбційних, антитоксичних і біогенних властивостей з урахуванням здатності дермосубстрату до фотопротективності вже тоді засвідчило вихід новоствореного препарату у ряд перспективних поліпотентних лікувальних засобів.

(Закінчення на стор. 4)

Професор Володимир БІГУНЯК

ВІТЧИЗНЯНІ КСЕНОІМПЛАНТАТИ У ЛІКУВАННІ ОПІКОВИХ ХВОРИХ

(Закінчення. Поч. на стор. 3)

Стало зрозумілим, що завдяки впровадженню високотехнологічної переробки сировинного субстрату отримується біопродукт з унікальними властивостями. Це визначило напрямок наступного етапу дослідження, спрямованого на розроблення біопрепарату на основі подрібненої ксенонішкіри для направлених корекцій системних порушень в організмі дорослих і дітей на принципових засадах толеративної терапії.

Під час виконання запланованої роботи на першому етапі була розроблена, апробована та запроваджена принципово нова технологія виготовлення подрібненого субстрату консервованої шкіри свині з метою встановлення його біологічної ефективності. Вже при першому ознайомленні з новим біоорганічним продуктом виявилися його незвичайні фізико-хімічні та фізико-біологічні властивості.

Не викликало сумніву, що дезінтеграція тканин як принципової етап технології виготовлення біомедичних препаратів вимагає запровадження високоточних інформативних методів контролю, врахування не лише структуральних особливостей тканинного субстрату, а й взаємозв'язку їх з фізико-біологічними, фізико-хімічними змінами під час технологічної обробки. Це потребувало аналізу властивостей подрібненого субстрату ксенонішкіри з позицій сучасних поглядів на процеси перетворення енергії в поверхневих шарах дисперсної системи на межі фазових взаємодій, на природу гетерогенності субстрату, його дисперсності, пористості, адсорбційної здатності, а також останніх досягнень у сфері фізики рідких кристалів.

Подрібнений субстрат ксенонішкіри виявився цінним не

лише і не стільки як об'єкт, але й одночасно як інструмент дослідження. Наприклад, встановлена висока оптична активність наночастинок подрібненої ксенонішкіри, як прояв їх анізотропних властивостей, зумовила доцільність використання методу поляризаційної флуоресценції. Світлооптична ідентифікація тканинного субстрату флуоресцентним методом дозволила спостерігати не лише за характером структуральних змін, її зробити висновок про перебіг елементарних процесів на рівні молекул, атомів, електронів і квантів. Скажімо, при дослідженні водного екстракту на наночастинок кріоліофілізованої шкіри (так само, як і амніотичної оболонки та тканини плаценти) фаза кристалізації мультипептидів на поверхні полімерної сіточки, виготовленої з поліамідних і поліуретанових волокон, супроводжувалася активним випромінюванням фотонів у вигляді певних імпульсивних спалахів поляризаційної флуоресценції, що засвідчило універсальний характер вказаного фізико-біологічного процесу. Усе це знайшло відображення у публікаціях та патентах на винаходи і корисні моделі.

Роботи в зазначеному напрямку здійснюються за принципом: від нових наукових уявлень – до перспективних технічних рішень. Попереду ще багато роботи, основною характерною ознакою якої є аналіз фізико-біологічних властивостей субстрату ксенонішкіри та інших ксенонімплантатів з точки зору сучасних уявлень у стикових областях фундаментальних і прикладних наук.

Василь ДЕМ'ЯНЕНКО,
кандидат меднаук,
доцент ТДМУ,
Лариса ЛУКАЩУК,
журналіст

ОБ'ЄКТИВ-О

Роман МОРОЗ, студент стоматологічного факультету

НА ЗМАГАННЯ ВЙШЛИ БРИГАДИ «ШВИДКОЇ»

У Тернополі стартував перший обласний конкурс бригад швидкої медичної допомоги. Учасниками змагань стали майже 20 команд «швидкої» з усієї області, які у чотирьох конкурсних завданнях доводили журі та глядачам свою професійність.

Серед конкурсних завдань було передбачено рятування умовного потерпілого на воді, надання першої медичної допомоги при інфаркті та у дорожньо-транспортній пригоді й мистецтво маневреності водіїв, які, за задумом організаторів, були повноцінними членами команд та у всьому допомагали лікарям.

Головний лікар комунального центру швидкої медичної допомоги Михаїло ДЖУС і начальник управління охорони здоров'я Тернопільської міської ради Василь БЛІХАР

На урочистому відкритті з вітальними словами до учасників конкурсу звернулися міський голова Тернополя Роман Заставний, начальник управління охорони здоров'я Тернопільської міської ради Василь Бліхар, заступник начальника головного управління охорони здоров'я ОДА Михаїло Буртняк, головний лікар Тернопільського комунального центру ШМД Михаїло Джус.

Конкурс розпочався у парку імені Тараса Шевченка. Головним арбітром змагань був професор нашого університету Арсен Гудима. Йому допомагали шість суддів, стільки ж помічників суддів і понад 30 волонтерів. На змагання прибули 18 кращих бригад швид-

кої медичної допомоги. Всі вони старалися якнайкраще продемонструвати свою готовність надати першу допомогу потерпілим, знання, кмітливість, зібраність і зорганізованість, чіткість у виконанні завдання. Бригаді доводилося залучати до своєї роботи і працівників МНС України та дорожньо-патрульної служби, які брали участь у створенні ситуативних завдань. За прийняття нестандартних рішень, за кмітливість команди отримували додаткові бали.

Переможцями першого обласного конкурсу швидкої медичної допомоги стали:

Професор ТДМУ Арсен ГУДИМА, голова Тернопільської райдержадміністрації Володимир БОЛЕЩУК, заступник начальника головного управління охорони здоров'я ОДА Михаїло БУРТНЯК (на передньому плані) з учасниками змагань

інструментів для ремонту автомобіля.

Як розповів головний лікар комунального центру швидкої медичної допомоги Михаїло Джус, такі змагання стануть традиційними, а на базі установи, яку він очолює, планують створити навчальний центр, де навики надання невідкладної медичної допомоги зможуть отримувати працівники рятувальних установ, учителі та інші представники професій, що працюють з великою кількістю людей.

Організатором змагань виступив Тернопільський комунальний центр швидкої медичної допомоги.

Лілія ЛУКАШ

ПРО ХВОРОБИ СИСТЕМИ КРОВООБІГУ ТА ОПАЛЕННЯ МОВИЛИ МЕДИКИ

На колегії розглянули питання про виконання обласної програми запобігання та лікування серцево-судинних і судинно-мозкових захворювань на 2009-2012 роки, надання медичної допомоги пацієнтам кардіологічного профілю. Головний позаштатний спеціаліст-кардіолог головного управління охорони здоров'я ОДА, завідувач кардіологічного відділення обласної клінічної лікарні Наталія Вівчар зазначила:

— Понад 53 відсотки українців страждають від серцево-судинних і судинно-мозкових захворювань. Зареєстровано 25,3 млн. хворих (працездатного віку — майже 9 млн.), з яких 11,7 млн. — хворі на артеріальну гіпертензію (АГ) та 8,5 млн. — на ішемічну хворобу серця (ІХС). Така ж ситуація і в області — 53 відсотки краян потерпає від хвороб системи кровообігу. Впродовж 2008 року від серцево-судинних хвороб у краї померло 11087 осіб. Економічні збитки, зумовлені тимчасовою непрацездатністю, інвалідністю та передчасною смертністю від АГ, ІХС і мозково-судинних захворювань (МСЗ), перевищили два мільярди гривень.

Національна стратегія, спрямована на зменшення смертності від хвороб системи кровообігу, полягає у первинній профілактиці захворювань шляхом інформування населення щодо переваг здорового способу життя, ранньому виявленні пацієнтів з високим серцево-судинним ризиком, у забезпеченні ефективної роботи мережі закладів охорони здоров'я, де повинні застосовувати всі необхідні методи втручання, у тому числі й інтервенційні процедури (стентування, аортокоронарне шунтування).

В області реалізують кілька відповідних програм. Але чимало проблем потребують розв'язання, щоб надання медичної допомоги хворим із хворобами системи кровообігу стало системою. На жаль, профілактичний напрямок у боротьбі із серцево-судинними захворюваннями в області, як і в державі, ще не став пріоритетним. Його забезпечують

Понад 53 відсотки українців страждають від серцево-судинних і судинно-мозкових захворювань. Зареєстровано 25,3 млн. хворих (працездатного віку — майже 9 млн.), з яких 11,7 млн. — хворі на артеріальну гіпертензію (АГ) та 8,5 млн. — на ішемічну хворобу серця (ІХС). Така ж ситуація і в області — 53 відсотки краян потерпає від хвороб системи кровообігу. Впродовж 2008 року від серцево-судинних хвороб у краї померло 11087 осіб.

лише установи галузі охорони здоров'я. Зокрема, в Тернополі відбулися заходи, приурочені Дню боротьби з інсультом в Україні «Виміряйте свій тиск — скажіть інсульту «НІ!». При обласному центрі здоров'я функціонує ліцей здорового способу життя.

Серед факторів ризику, що сприяють серцево-судинним захворюванням, Наталія Вівчар назвала артеріальну гіпертензію, надмірну вагу, гіподинамію, порушення ліпідного обміну, курін-

• **На базі обласної клінічної лікарні відбулася колегія головного управління охорони здоров'я облдержадміністрації. На ній був присутній голова облдержадміністрації Юрій Чижмар, який наголосив на необхідності повноцінної підготовки медичних установ до роботи в осінньо-зимовий період, зазначивши, що з цього приводу вже дано певні доручення керівникам районів. Крім того, очільник області виступив з ініціативою обговорення змін до Конституції України, які запропонував Президент України Віктор Ющенко в трудових колективах лікувально-профілактичних закладів Тернопілля.**

на тощо, а також негативні екологічні зміни, хронічний стрес і неприхильність населення до здорового способу життя.

Гіпертонічна хвороба є одним з головних чинників розвитку атеросклерозу та його клінічних форм (ІХС, інфаркт міокарда, церебро-васкулярної патології та мозкових інсультів). Її реєструють у більше, ніж третини працездатних краян.

Серед осіб з підвищеним АТ знають про наявність захворювання — 43,9 % сільських і 85,1 % міських мешканців, лікуються відповідно 12,4 % та 61,2 %, ефективність лікування становить 8,2 % та 20,5 %.

Неважаючи на поширеність артеріальної гіпертензії, в області до 2008 року спостерігалася тенденція до зменшення пацієнтів, які охоплені диспансерним наглядом. Але минулій рік став переломним. 70,2 відсотка пацієнтів з артеріальною гіпертензією перебувають на диспансерному обліку, з них — 69 % працездатного віку. Першочерговим завданням на 2009-2010 роки є проведення диспансеризації населення із стратифікацією ризику захворювань та їх ускладнень.

Найменш охоплені диспансерним наглядом гіпертонічні хворі у Тернопільському та Борщівському районах.

Друге місце за поширеністю

ствровано 432 випадки інфаркту міокарда (49,6 на 100 тис. дор. нас.). Найчастіше його діагностують медики швидкої допомоги або в стаціонарі. І найрідше — при проведенні профглядів. У межах двох годин від початку серцевого нападу торік шпиталізовано 19,4 % хворих, за перше півріччя — 22,8 %. Основна причина невчасної шпиталізації — пізнє звернення самого пацієнта. Серед не-

Головний позаштатний спеціаліст-кардіолог головного управління охорони здоров'я ОДА, завідувач кардіологічного відділення обласної клінічної лікарні Наталія ВІВЧАР

гативних факторів — зношеність санітарного транспорту, недооснащеність бригад швидкої допомоги, погані дороги, затори на них та нехтування іншими водіями правилом першочерговості проїзду карети «швидкої», особливо у м. Тернополі.

Забезпеченість ліжками кардіологічного профілю в області становить 2,8 на 10 тис. населення, тоді як в Україні — 3,66.

У краї діє транстелефонна мережа прийому та передачі ЕКГ «Телекард», якою охоплені всі ЦРЛ, а також Почаївська, Копичинецька та Товстенська районні лікарні. Прийомний пристрій розміщений в обласному кардіоцентрі.

Особливій увагі заслуговує застосування інтервенційних технологій (ангіопластика, стентування), які зможуть знизити летальність і смертність від гострого інфаркту міокарда на 20-30 %, а також трудові втрати від інвалідизації. На Тернопіллі ця проблема потребує розв'язання.

За 6 місяців цього року зареє-

наголошувалося на поетапному виконанні обласної програми із запобігання та лікування серцево-судинних та судинно-мозкових захворювань на 2009-2012 роки. Необхідно забезпечити первинну профілактику факторів серцево-судинного ризику, виявлення осіб з факторами ризику та «безсимптомних» пацієнтів, їхню диспансеризацію та за необхідності — лікування; реалізацію вторинної профілактики (ефективне лікування артеріальної гіпертензії, ІХС, цукрового діабету, аритмії серця, серцевої недостатності); вдосконалення невідкладного спеціалізованого лікування (застосування інтервенційних технологій, електрофізіологічних методів, аортокоронарного шунтування, імплантації кардіостимулаторів, кардіовертерів).

Про заходи щодо реалізації державної програми запобігання та лікування серцево-судинних і судинно-мозкових захворювань, спільного наказу МОЗ та АМН України від 21.12.2006 р. №847/71

Нині до найпоширеніших хвороб в Україні належать цереброваскулярні захворювання, розповсюдженість яких останніми роками зросла. Торік поширеність ЦВЗ становила 8369,6 на 100 тис. населення. Майже третина хворих на ЦВЗ — це люди працездатного віку, у 62 % хворих ЦВЗ обумовлені артеріальною гіпертензією.

До структури ЦВЗ входять дисциркуляторна енцефалопатія, транзиторні ішемічні напади, мозкові інсульты.

«Про затвердження Плану реалізації заходів щодо забезпечення виконання Державної програми запобігання та лікування серцево-судинних та судинно-мозкових захворювань на 2006-2010 роки» за 6 місяців нинішнього року в області, Тернопільському і Чортківському районах, інформувала головний позаштатний спеціаліст-невропатолог головного управління охорони здоров'я ОДА Людмила Колеснікова.

— Нині до найпоширеніших хвороб в Україні належать цереброваскулярні захворювання, розповсюдженість яких останніми роками зросла. Торік поширеність ЦВЗ становила 8369,6 на 100 тис. населення. Майже третина хворих на ЦВЗ — це люди працездатного віку, у 62 % хворих ЦВЗ обумовлені артеріальною гіпертензією.

До структури ЦВЗ входять дисциркуляторна енцефалопатія, транзиторні ішемічні напади, мозкові інсульты.

Інсульт є найважливішою соціально-медичною проблемою серед усіх цереброваскулярних захворювань. У світі щоденно у понад 10 млн. осіб діагностують ішемічний інсульт, смертність — 1 випадок на 1000 населення.

Тривожно є тенденція щодо «помолодшення» інсульту та зростання його розповсюдженості серед осіб працездатного віку. Серед районів області найвищий показник захворюваності — в Бережанському, Бучацькому, Збаразькому, Зборівському, Козівському, Лановецькому, Підволо-

чіському, Підгаєцькому, Чортківському, Шумському районах. Найнижчий — в Тернопільському, Гусятинському районах.

Понад 80 % хворих, які перенесли інсульт, стають інвалідами, з них — 10 % тяжкими інвалідами, які потребують постійної сторонньої допомоги, 55 % — не задоволені якістю життя і менше 15 % можуть повернутися до праці.

У ТОККПНЛ 2003 року створили обласний судинно-діагностичний центр для надання спеціалізованої допомоги хворим із гострими порушеннями мозкового кровообігу. До нього ввійшли інсультне та судинне відділення. Згодом зорганізоване відділення інтенсивної терапії кризових станів для діагностики та лікування невідкладних психіатричних і неврологічних розладів. Відділення укомплектоване сучасною діагностичною апаратурою — «ШВЛ-БРИЗ», «Фаза-5», приліжковим монітором «ЮТАС», шприцевим насосом ДШ-07, електровідмоктувачами. Придбали сучасний переносний ЕКГ-апарат «Hart screen», комп'ютер з оргтехнікою, є мат-

рац протипролежневий, ліжка функціональні. Для зручності це відділення розміщено поруч з потужним діагностичним центром та ургентною клінікою — біохімічною лабораторією.

У Тернопільській обласній психоневрологічній лікарні функціонує обласний центр нейрофізіологічних і патопсихологічних досліджень, який працює навідкривно від лікувальної мережі міста. У діагностичному центрі, крім загальних методів, використовують спеціальні види обстежень неврологічного профілю. Хворий може пройти повний комплекс обстежень, зокрема, УЗД внутрішніх органів, реоенцефалографію, ультразвукову доплерографію екстра- та інтраракінальних судин голови, комп'ютерне обстеження на сучасному мультидетекторному спіральному чотиризрізому комп'ютерному томографі, який дає змогу на найвищому рівні діагностувати захворювання головного мозку, легень, нирок, підшлункової залози тощо. Обстежувати хворих допомагає й інша високотехнологічна апаратура, наприклад, цифровий рентгенодіагностичний комплекс, апарат «Ультіма ПРО-30» з допомогою якого діагностують вроджені аномалії судин головного мозку. Це допомагає медикам вчасно доправляти хворих у нейрохірургічне та судинне відділення обласної лікарні для виконання хірургічних втручань.

(Закінчення на стор. 6)

ПРО ХВОРОБИ СИСТЕМИ КРОВООБІГУ ТА ОПАЛЕННЯ МОВИЛИ МЕДИКИ

(Закінчення. Поч. на стор. 5)

У цій же лікарні діє також потужне фізіотерапевтичне відділення для проведення ранньої реабілітації та вторинної профілактики повторного інсульту. Є тут підвідний душ — масаж, дощовий душ, ароматичні ванни, вихрові ванни для рук та ніг, басейн, тренажерна зала.

В Україні з 21.12.2006 року діє державна програма запобігання та лікування серцево-судинних та судинно-мозкових захворювань.

Виконання програми дасть змогу:

- істотно підвищити рівень інформованості населення щодо факторів ризику серцево-судинних та судинно-мозкових захворювань та способів їх корекції;

- збільшити середню тривалість життя українців;

- орієнтовно знизити рівень смертності від інсультів та ІХС до 10 % 2012 року;

- зменшити рівень первинної інвалідності, зумовленої серцево-судинними та судинно-мозковими захворюваннями у працездатному віці до 10 % 2012 року.

Про хід виконання планових завдань з імунопрофілактики інформувала в.о. завідувача епідділіком обласної СЕС Марія Павельєва:

— За 8 місяців дифтерія, кір, поліоміеліт в області не реєстрували. Є зниження захворюваності на краснуху на 71,3%, епідемічний паротит на 40,4%. Спостерігалося зростання захворюваності на кашлюк в 2,2 рази. Зареєстровано один випадок захворюваності на правець.

На кашлюк хворіли здебільшого діти до 14 років. 66% від загальної кількості захворілих — малюки до двох років.

Найвищу захворюваність реєстрували в м. Тернополі (7), Козівському (5), Тернопільському (6) районах. Зафіксували серед дорослого населення захворюваність на правець в Шумському районі.

За 8 місяців зареєстровано вісім випадків активної форми туберкульозу серед дітей у семи районах і Тернополі та 14 випадків серед підлітків у восьми районах та в обласному центрі.

Незважаючи на перебої та непрервність постачання імуно-біологічних препаратів, плани профілактичних щеплень у краї за 8 місяців цього року загалом виконані задовільно. Хоча в районах ситуація різнича.

Вкрай загрозлива ситуація склалася з виконання плану постановки проб Манту та проведення профілактичних щеплень проти туберкульозу. Однією з причин є та, що цього року в область не було централізованого постачання туберкуліну по лінії МОЗ України для щеплень дітей 7-14 років. З початку року мали місце випадки неотримання через МОЗ України вакцини БЦЖ і як наслідок — новонарод-

жених дітей виписували з пологових будинків не вакцинованими, зривався план проведення ревакцинації. З іншого боку, низький відсоток виконання плану туберкулодіагностики в області спричинений тим, що кошти місцевого бюджету не проводили закупівлі туберкуліну. Загалом план вакцинації БЦЖ (до року) в області виконаний на 68,3%.

Почастішли випадки відмови батьків від профілактичних щеплень. Найбільше відмов від щеплень проти гепатиту В — 33,5%, від гемофільної інфекції, дифтерії, кашлюку, правцю на рівні 13,4-13,5%, від поліоміеліту 12,2%.

Викликає занепокоєння зниження кількості щеплень у всіх районах області. Первинним вакцинальним комплексом нині охоплено трохи більше 82 відсотків дітей віком до року.

На колегії також розглядали питання материнської смертності та забезпечення надання urgентної допомоги вагітним, породілям, гінекологичним хворим за результатами роботи акушерсько-гінекологичної служби 2009 року. З інформацією виступив головний спеціаліст-акушер-гінеколог головного управління охорони здоров'я обласної державної адміністрації Олексій Федченко. Він зазначив, що за перше півріччя 2009 року порівняно з відповідним періодом 2008-го зросла народжуваність (на 230 більше немовлят). Але останнім часом посилилася проблема загальної смертності населення, що призводить до поглиблення демографічної кризи. Однією з найважливіших складових стану громадського здоров'я та основою формування перспектив подальшого демографічного розвитку області є репродуктивне здоров'я країн. Тому пріоритетність питання охорони материнства та дитинства потребує особливої уваги організаторів охорони здоров'я та керівників медичних установ.

Також на засіданні колегії обговорили питання підготовки установ та закладів охорони здоров'я до роботи в осінньо-зимовий період. Нині в галузі охорони здоров'я напічуються 95 лікувально-профілактичних закладів, з них 24 обслуговує підприємство «Теплокомуненерго» та 71 заклад має власні котельні. Залишаються п'ять обласних закладів, які опалюють твердим паливом, три з яких планується газифікувати. Готовність до роботи в осінньо-зимовий період лікувально-профілактичних закладів складає 97 відсотків.

(За матеріалами обласного центру здоров'я)

УРОЧИСТО ПІДПИСАЛИ ЕТИЧНИЙ КОДЕКС УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРЯ

Як відомо, кодекс створювали протягом чотирьох років. Він складається з восьми розділів, які присвячені моральним аспектам діяльності лікаря в суспільстві, роботі з пацієнтами, взаємовідносинам з медичними організаціями та колегами, участі в наукових клінічних дослідженнях і використанню передових медичних технологій.

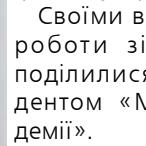
Нагадаємо, проект кодексу був розглянутий на підсумковій колегії МОЗ України у березні цього року та вчені медичній раді. Крім того, текст був розміщений на сайті МОЗ України, опублікований у виданнях ВНЗ, обласних медичних газетах, зокрема, в нашій «Ме-

дичній академії», газеті МОЗ України «Ваше здоров'я». Його обговорювали на вчених і педагогічних радах вищих медичних та фармацевтичних навчальних закладів, в управліннях охорони здоров'я обласних державних адміністрацій, медичних радах закладів охорони здоров'я та у лікарських асоціаціях.

27 вересня в Євпаторії в рамках Х з'їзду Всеукраїнського лікарського товариства відбулася церемонія урочистого підписання Етичного кодексу українського лікаря. У заході взяли участь президент Всеукраїнського лікарського товариства Олег Мусій, заступник директора Департаменту кадрової політики, освіти і науки Міністерства охорони здоров'я України Олександр Волосовець, заступник міністра охорони здоров'я АРК Таїр Мусаєв, головні лікарі та медпрацівники медустанов.

Проект кодексу підписали 214 делегатів з'їзду. Є сподівання, що в майбутньому документ підпишуть всі медпрацівники України.

представляли декан медичного факультету, професор Аркадій Шульгай, заступник голови обласної організації цього товариства на Тернопільщині, член правління ВУЛТ Ігор Паньків, лікар-ординатор відділення неонатального догляду та лікування новонароджених обласного перинатального центру «Маті і дитина» Ірина Кучер.

Професор Аркадій Шульгай

динії академії», газеті МОЗ України «Ваше здоров'я». Його обговорювали на вчених і педагогічних радах вищих медичних та фармацевтичних навчальних закладів, в управліннях охорони здоров'я обласних державних адміністрацій, медичних радах закладів охорони здоров'я та у лікарських асоціаціях.

У створенні Етичного кодексу українського лікаря особливу заслугу належить академікам АМН України Ю.І. Кундієву та Л.А. Пирогу, які зробили великий творчий внесок у створення документу.

Робоча група Міністерства, Академії медичних наук України та громадських організацій опрацювала понад 200 поправок і 100 з них увійшли до кінцевого документу.

Незважаючи на гострі дискусії, учасники з'їзду були одностайні в одному — прийняття Етичного кодексу лікаря вже давно на часі й медична спільнота його потребує. Як зазначалося під час роботи з'їзду, МОЗ докладає зусиль у напрямку підняття престижу професії лікаря.

Тернопільську медичну спільноту на з'їзді Всеукраїнського лікарського товариства

часті, доброзичливості, благородності і милосердя, терплячості, взаємодовіри, порядності та справедливості. Лікар повинен пам'ятати, що головний судя на його професійному шляху — це насамперед совість».

Узагалі ж на пленарних засіданнях та сесіях з'їзду розглядали широке коло питань, що стосувалися історії, сучасного стану та перспектив розвитку санаторно-курортного лікування, ролі лікарського самоінвестування і реформування системи охорони здоров'я в Україні, нового в медицині за різними спеціальностями (терапія, хірургія, акушерство і гінекологія, педіатрія, ендокринологія, стоматологія, психіатрія, фітотерапія та інші).

Ігор Паньків, заступник голови обласної організації Всеукраїнського лікарського товариства на Тернопільщині, член правління ВУЛТ:

— Ясна річ, головною подією Х ювілейного з'їзду ВУЛТ було прийняття Етичного кодексу лікаря України як колективного здобутку членів нашого товариства, а також працівників МОЗ України. Напевне, для кожного делегата цього по-

важного зібрання запам'яталися слова заступника директора Департаменту, начальника відділу освіти Департаменту кадрової політики, освіти і науки МОЗ України Олександра Волосовця, який сказав: «Ми, працівники МОЗ України, — теж лікарі, і хотіли долучитися та допомогти прийняти Етичний кодекс.

Етичні засади, такі, як повага до людей, інформована згода та конфіденційність є базовими для лікаря і пацієнта, а вивчення етики готує студентів-медиків розпізнавати важкі ситуації та мати справу з ними на раціональній і принциповій основі».

Ще одним важливим питанням є видання українською мовою за сприяння Світового лікарського товариства підручника з лікарської етики, який сприятиме наближенню до світових стандартів медицини.

Лариса ЛУКАЩУК

Ігор Паньків

для кожного медика: «Життя та здоров'я людини — головні, фундаментальні цінності. Діяльність лікаря спрямована на їх збереження від моменту зачаття та вимагає від нього гуманного ставлення до людини, поваги до її особистості, співчуття та співу-

ЇСТИ ЧИ НЕ ЇСТИ ПРОДУКТИ З ГМО?

Подейкоють, що нібито споживання трансгенних продуктів викликає алергію. Та ѹ «Інтернетом» блукає чимало інформації про шкоду від ГМО. Не дивно, що навіть деякі політики, шукаючи популярності в народі, не оминають теми «біотехнологій», не гребуючи залякуваннями на кшталт: «А ми не знаємо, як воно проявиться на майбутніх поколіннях». І пересічна людина вірить у це.

Задля того, аби розставити всі «крапки над і» та надати сусільству зважену й неупереджену інформацію із сфери сучасної біотехнології, зокрема, її важливого напрямку — генної інженерії рослин, в Україні розпочалася інформаційно-освітня програма «Біотехнології ХХІ століття: міфи та реалії». Її зініціювало Українське товариство клітинних технологів і біотехнологів.

Першими учасниками «круглого столу», який відбувся в рамках цього проекту, стали провідні вчені-біотехнологи й журналісти восьми західних обlastей України.

ЗОЛОТА ЕПОХА БІОТЕХНОЛОГІЙ

У середині 90-х років на аграрних полях країн світу почали з'являтися небачені до цього сільськогосподарські культури. Вони давали підвищений врожай, не потребуючи при цьому додаткових засобів хімічного захищту. Появу цих нових, генетично модифікованих рослин тепер називають зеленою революцією. Але водночас не вщухають застереження частини світової спільноти: чого чекати від ГМО — порятунку від голоду, хвороб, енергозалежності чи неперебачених проявів в здоров'ї людини та в навколошньому середовищі?

Доки людство останні 10-15 років сперечается, нові рослини сягають нових рубежів. Так, торік три нових країни та 1,3 мільйони фермерів мали змогу вперше відчути переваги біотехнологічних культур. Узагалі за той же рік 13,3 мільйони фермерів у рекордній кількості країн

Ця дилема останніми роками непокоїть не одного українця. Адже на полицях вітчизняних супермаркетів і крамничок дедалі частіше з'являються продукти харчування, що містять генетично модифіковані організми.

А є справді, чи може становити небезпеку для нашого здоров'я шоколадна цукерка або шматок ковбаси, в які виробники кладуть нині чимало трансгенної сої? Чи можна сміливо їсти генетично модифіковану картоплю, кукурудзу?

(25) засіяли 125 мільйонів гектарів землі такими культурами.

Визначною подією минулого року прихильники генетичних перетворень вважають те, що вперше вирощувати ГМ-рослини почали в африканських країнах — в Єгипті та в Буркіна-Фасо.

Про ставлення в різних країнах до ГМ-рослин свідчить така статистика: Китай виділив додатково 3,5 млрд. доларів США на 12 років для продовження досліджень і розвитку. Нову біотехнологічну культуру — стійкий до гербіцидів цукровий буряк уперше було висіяно в Сполучених Штатах. Бразилія та Австралія також висівали нові для себе біотехнологічні культури — відповідно, Bi-кукурудзу (стійку до шкідників) та стійкий до гербіцидів ріпак. Водночас Європа ставиться до генетичних модифікацій більш стримано.

ЩО НАС ЧЕКАЄ В СВІТІ ГМО

«Коли кажуть, що в Європі все заборонено, це не відповідає дійсності, — заперечує один з провідних українських генетиків, директор Інституту харчової біотехнології та геноміки НАН України академік Ярослав Блюм. — Так, в Євросоюзі дозволено до вирощування лише дві генетично модифі-

Про ставлення в різних країнах до ГМ-рослин свідчить така статистика: Китай виділив додатково 3,5 млрд. доларів США на 12 років для продовження досліджень і розвитку. Нову біотехнологічну культуру — стійкий до гербіцидів цукровий буряк уперше було висіяно в Сполучених Штатах. Бразилія та Австралія також висівали нові для себе біотехнологічні культури — відповідно, Bi-кукурудзу (стійку до шкідників) та стійкий до гербіцидів ріпак. Водночас Європа ставиться до генетичних модифікацій більш стримано.

ковані культури, але до споживання — 22 рослини та їхні продукти».

У найближчого сусіда — Росії — офіційно зареєстровано для використання як продуктів харчування та кормів 15 модифікацій різних культур. Водночас в Україні — жодної.

«І це в країні, яка дала світу унікальні сорти пшениці, районовані по всій планеті, — із жалем зауважу вченій. — Нарешті, створення перших ГМ-культур також безпосередньо пов'язано з нашими вченими, які тоді працювали в Інституті клітинної біології та генетичної інженерії».

На думку фахівців, відсутня цілеспрямована державна програма підтримки не лише біотехнології, а й генетики загалом. «Це не допустимо для держави, яка проголосила інноваційний характер свого розвитку. Ліцензуються навіть наукові лабораторні дослідження».

Світ ГМО рухається вперед. На зміну технологіям першої хвилі, коли рослини отримували стійкість до гербіцидів, захист від шкідників та захворювань, приходить друга — поліпшення споживчих якостей. З'явився «золотий рис», збагачений вітамінами, на черзі — соєва та ріпакова олії, в яких буде змінено співвідношення жирних кислот, звичайно, на користь людини.

Треба віддати належне українським вченим: вони не відкидають можливості ризиків, допустимих у кожній новій технології. Скажімо, один ген може «замовчати», інший проявити підвищену активність.

«Можемо спиратися лише на ті знання, якими опанували нині», — відверто каже Ярослав Блюм. Проте додає, що такі сюрпризи

речному контролі за кожним випробуванням.

«Генна інженерія може все, але чи все потрібно? Треба шукати розумну доцільність у цих безмежних можливостях. Будь-яка модифікація, що може зачепити геном людини, не має права на впровадження», — стверджує Юрій Кундєв.

Але водночас академік вважає недоцільним відмовлятися від того, що може принести людині благо, підвищити якість життя. І вважає ХХІ — століття золотою епохою біотехнологій.

— Нині здійняється чимало галасу навколо продуктів з ГМО, — позиціонує свою думку на зібранні завідувач відділу Інституту харчової біотехнології та геноміки НАН України Борис Сорочинський, — але таку невправдану цікавість неважко пояснити: як усе нове й не дуже відоме, ця тема «обростає» науково необґрунтованою інформацією. Ще одна причина криється в суті комерційних інтересах, які, приміром, проявляють виробники пестицидів чи інших хімічних добридив.

Багато людей й справді боїться виникнення алергій, продовжують вчений, через споживання трансгенних продуктів. Але трансгенну продукцію піддають значно прискіпливіші перевірці, ніж звичайну, позаяк під час реєстрації вивчають й алергенні властивості. На відміну, сорти і рослини, які отримані шляхом традиційної селекції, ніхто на алергенність не перевіряє.

На засіданні «круглого столу» йшлося й про створення генетичних лабораторій. В Європейському Союзі таких — 100. В Україні найближчим часом мають намір відкрити їх понад 50. Але чи будуть вони ефективними і чи віправданою є така велика кількість лабораторій? На думку науковців, це лише комерція і при створенні багатьох таких закладів в Україні всі витрати, пов'язані з проведенням аналізів, перекладуть на виробника, а він водночас — на кінцевого споживача.

Лариса ЛУКАЩУК

КРАСУНЯ ДОПОМАГАТИМЕ ХВОРIM НА ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ

Начальник головного управління з питань туризму, сім'ї, молоді та спорту облдержадміністрації Володимир Гульовський представив тернопільським журналістам переможницю національного конкурсу краси «Перша леді України» Ірину Чайківську, який відбувся у селищі Заозерне, неподалік Євпаторії.

Кожна учасниця конкурсу представляла проект соціально-благодійного спрямування. Ірина Чайківська, зокрема, — «Соціальна адаптація дітей, хворих на цукровий діабет». Для Ірини ця проблема дуже близька — в її родині є хворий на діабет. Ця проблема дуже актуальнa й для Тернопільської області. Після конкурсу Ірина отримала кілька пропозицій від модельних агентств, які посприяють її зреалізувати задумане.

(Прес-служба ТерНОДА)

Нatalія МАСЛОВСЬКА та Іван СЕНІВ навчаються на медично-му факультеті

Ольга ДРАТВІНСЬКА, студентка фармацевтичного факультету

АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ЗАХВОРЮВАНЬ ЛЕГЕНЬ

НОТАТКИ ІЗ СИМПОЗІУМУ «ІМУНОПАТОЛОГІЯ ПРИ РЕСПІРАТОРНИХ ЗАХВОРЮВАННЯХ» І VI УКРАЇНСЬКО- ПОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ЗАХВОРЮВАНЬ ЛЕГЕНЬ: ПАТОФІЗІОЛОГІЯ, ДІАГНОСТИКА, ЛІКУВАННЯ»

24-25 вересня в НОК «Червона калина» ТДМУ ім. І. Я. Горбачевського відбулися науковий симпозіум та конференція з участию провідних вітчизняних і зарубіжних фахівців.

Виступи були надзвичайно цікавими, як і дискусії з приводу обговорюваної тематики. Зокрема, загальну увагу привернула доповідь професора кафедри пропедевтики внутрішньої медицини та фтизіатрії ТДМУ Леоніда Грищука «Алгоритм надання невідкладної допомоги при легеневих кровотечах та кровохарканнях».

Зацікавив учасників наукового симпозіуму виступ завідувача кафедри клінічної імунології, алергології та загального догляду за хворими ТДМУ, доктора медичних наук Ігоря Господарського «Сучасні підходи до терапії хворих на ХОЗЛ з урахуванням супутніх імунофіцитів».

З доповідю «Вплив стабілізації ендобронхальних факторів локального захисту слизових оболонок бронхів на ремоделяцію дихальних шляхів при ХОЗЛ» виступив професор Івано-Франківського національного медичного університету М. Островський. Про клінічну фізіологію дихання у хворих хронічними обструктивними захворюваннями легень йшлося у доповіді професора Донецького національного медичного університету ім. М. Горького Б. Норейка.

Упродовж наукового симпозіуму його учасники розглянули актуальні питання пульмонології, імунології та фтизіатрії, сучасні підходи до терапії хворих на ХОЗЛ, актуальні проблеми туберкульозу і саркоїдоzu і все-бічно обговорили здобутки й шляхи розв'язання проблемних питань респіраторних захворювань.

З учасниками симпозіуму – членами польської делегації – зустрівся ректор нашого університету, член-кореспондент АМН України, професор Леонід Ковалсьчук. Замість 15-20 хвилин, як планувалося спочатку, спілкування тривало майже годину і було надзвичайно насиченим інформацією. Леонід Якимович розповів про здобутки очолюваного ним колективу в процесі навчання студентів, про основні новації, введені останніми роками. Гостям продемонстрували веб-сторінку університету з лекціями, презентаціями, а також досягнення у провадженні комп’ютерних технологій у ТДМУ. Все це дуже зацікавило

На передньому плані: Тетяна СЕРЕБРОВСЬКА, координатор українсько-польської школи патофізіології захворювань органів дихання (Київ), та Мечислав ПОКОРСЬКИЙ (Варшава)

польських колег. Кожен міг поставити запитання й взяти участь у дискусії. Спільно намітили план подальшого співробітництва. Зокрема, професор Ян Зейда з Катовицького медичного університету запропонував співпрацю у вивченні захворюваності дітей на бронхіальну астму. Зроблені вже перші кроки, тобто створена спільна комісія з представників Катовицького медуніверситету і ТДМУ. З українського боку керівником цього проекту є професор ТДМУ Ольга Федорців.

Крім представників України та Польщі, до цього проекту приєднуються наші колеги з Білорусі, а також, можливо, з Канади. В планах – вивчення причин захворювання на бронхіальну астму молодших школярів і підлітків. Задля цього проводитимуть анкетування батьків дітей від 6 до 14 років. Передбачено в кожній країні – учасниці проекту – заповнити до шести тисяч анкет. Завдяки проведеним дослідженням можна буде зробити висновки щодо причин виникнення бронхіальної астми саме у дітей. Зацікавила польських колег виставка, на якій була представлена друковані продукція видавництва «Укрмедкнига» нашого університету. В рамках симпозіуму відбулася також презентація книги польського професора Януша Ковалського, перекладена російською мовою, про спірометричні дослідження при легеневій патології. Примірник цього видання подарували ректору нашого університету Леоніду Ковалсьчуку, частину накладу передали в університетську бібліотеку та презентували практикуючим лікарям.

VI УКРАЇНСЬКО- ПОЛЬСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

У рамках симпозіуму відбулася VI українсько-польська конференція «Актуальні аспекти захворювання легень: патофізіологія, діагностика, лікування». Зорганізовують її щороку в Польщі і в Україні почергово. Співкоординаторами польсько-української робочої групи є професор Януш Ковалський з Варшави та провідний науковий співробітник Інституту фізіології ім. О. О. Богомольця НАНУ, д.б.н., академік МАН Тетяна Серебровська. Ось що розповів **співорганізатор проекту, професор ТДМУ Леонід Грищук**:

– 2004 року група дослідників та лікарів з України за запрошенням організаційного комітету 28-го конгресу Польського товариства фтизіопульмонологів стали учасниками форуму. Головною рушійною силою ініціативи було велике бажання встановити тісне співробітництво між польськими та українськими науковими дослідниками лікарями, розпочати обмін досвідом у науковій роботі і клінічній практиці та, врешті-решт, більш впливово допомагати пацієнтам, що відчувають однаковий біль і страждають від однакових хвороб по обидва боки польсько-українського кордону.

У рамках конгресу було зorganізовано спеціальний семінар, на якому виступили співробітники провідних українських інститутів (таких, як Інститут фізіології ім. О. О. Богомольця НАН України, Інститут геронтології АМНУ, Київська академія післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика, Донецький державний медичний університет, Тернопільська дер-

ства легеневих захворювань, проф. Д. Новак, керівник лабораторії клінічної патофізіології медичного університету в Лодзі, та доцент Пiotr Guttowska, керівник відділення легеневої функції Дитячого меморіального інституту здоров'я у Варшаві.

Лист наміру був обговорений на пленарному засіданні Польського товариства легеневих захворювань і прийнятий голосуванням генеральної асамблеї товариства. Водночас, польсько-українська робоча група увійшла до структури організації Товариства. Ко-

Ігор ГОСПОДАРСЬКИЙ,
співорганізатор конференції,
доктор меднаук (ТДМУ)

ординаторами робочої групи стали провідний науковий співробітник, доктор біол. наук Тетяна Серебровська з Інституту фізіології ім. О. О. Богомольця НАНУ та професор Януш Ковалський з Варшавського відділення Польського товариства легеневих захворювань. Концепція польсько-українського співробітництва була та-кож підтримана польськими та українськими членами Європейського респіраторного товариства (доктором Джоаною Хоростовською-Вінімко та академіком Юрієм Фещенком).

Програма польсько-української робочої групи має три основних напрямки:

- Організація щорічних науково-практичних семінарів та симпозіумів як в Польщі, так і в Україні.
- Обмін студентами та молодими спеціалістами, стажування на робочих місцях в інститутах і медичних закладах обох країн.
- Започаткування та впровадження мульти-центрів наукових програм у Польщі та в Україні.

Першим кроком у реалізації задуму став українсько-польський симпозіум, зorganізований в Києві польсько-українською робочою групою з проблем дихання в співробітництві з членами Європейського респіраторного товариства та багатьма видатними вченими, лікарями обох країн. Головна ідея зборів – поширення та порівняння нашого досвіду в широкій галузі питань, пов’язаних з респіраторними захворюваннями, – від фундаментальних досліджень до клінічної практики. Це дало змогу привернути увагу до нашої справи як вчених, так і практикуючих лікарів. Основні лекції, що ввійшли до програми кожної секції симпозіуму, відображали новітні тенденції в патофізіології дихання, а також у діагностиці та лікуванні легеневих захворювань.

Леонід ГРИЩУК, професор (ТДМУ)

Лист підписали доктори наук Тетяна Серебровська та Ірина Маньковська з Інституту фізіології НАНУ, доктор наук Валерій Шатило з Інституту геронтології АМНУ, професор Рустем Абізов з Київської академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика, доктор наук Ігор Зінкович з Донецького державного медичного університету і професор Леонід Грищук з ТДМУ. З польської сторони лист підписали проф. Януш Ковалський, доцент Ганна Добропольська і доктор Тадеуш Зельонка з Варшавського відділення Польського товари-

АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ЗАХВОРЮВАНЬ ЛЕГЕНЬ

НОТАТКИ ІЗ СИМПОЗІУМУ «ІМУНОПАТОЛОГІЯ ПРИ РЕСПІРАТОРНИХ ЗАХВОРЮВАННЯХ» І VI УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ЗАХВОРЮВАНЬ ЛЕГЕНЬ: ПАТОФІЗІОЛОГІЯ, ДІАГНОСТИКА, ЛІКУВАННЯ»

Симпозіум надав чудову можливість для творчого обміну досвідом між представниками фундаментальної науки та практичних лікарів, а також зміцнив контакти між двома сусідніми державами. Розвиток діалогу та інтелектуального співробітництва є найкращим шляхом для подальшого розвитку процесу європейської інтеграції.

Додам, що третє засідання українсько-польської конференції провели в Ополе (Польща), четверте – у Донецьку, п'яте – у Катовіце і є тепер, шосте, у нас.

Учасники форуму побували на кафедрі анатомії морфологічного корпусу нашого ВНЗ, відвідали також інститут медсестринства, де оглянули корпуси, комп'ютерні та інші класи. В рамках культурної програми зорянізували екскурсію до старовинного Збаража з відвідинами фортеці. Для іноземних гостей всі екскурсії проводили англійською або польською мовою.

**Оксана БУСЬКА,
Ярослав СТАРЕПРАВО (фото)**

Пропонуємо читачам газети фрагменти виступів деяких учасників форуму.

ОБСТЕЖЕННЯ ДІТЯЧОЇ АСТМИ – СУДЖЕННЯ ТА МЕТОДИ

Ян ЗЕЙДА,

професор Катовіцького медуніверситету (Польща)

Нині багато дітей страждають на астму. Та діагноз астми не ставлять через утрудненість його постановки. Тому багато хлопчиків і дівчаток потерпають від цього захворювання і не отримують відповідного догляду. Протягом останніх років захворюваність дітей зросла, саме тому проводили різноманітні скрині-

Ян ЗЕЙДА

нги для визначення дітей, які хворіють.

Для лікування астми потрібно знати її етіологію та симптоми. Основними етіологічними факторами є несприятливі фактори навколошнього середовища, пилок деяких рослин, куріння, кліщі і т.п. Але наразі ці фактори дуже важко усунути, адже вони є дуже глобальними. Тому кращим є усунення симптомів астми у дітей, у яких вже вони є. Для цього потрібно знайти хороший метод обстеження для постановки діагнозу. Саме тому було проведено дослідження.

Основними методами скринінгу були: анкетовані опитування, фізикальні тести. Для дослідження обирали дітей 6-12 років. Вони були поділені на різні групи: «Без респіраторних симптомів» та «З респіраторними симптомами». Обидві групи були обстежені двома методами скринінгу.

В обстеженнях брали участь 415 дітей. Результати показали, що при фізикальному обстеженні дітей з групи 349 дітей були класифіковані «Без астми» і 29 асматичні діти. Хоча батьки 37 дітей не погодилися з обстеженням через складну методику. З них «Без респіраторних симптомів» були 3,6%, «З респіраторними симптомами» – 10,9% раніше не діагностовано астми.

При анкетуванні результати показали, що цей метод є кращим завдяки його доступності, якості та тому, що його вартість порівняно дешева.

ЗОВНІШНЯ ГІПОКСІЯ НА ВИСОКОГІР'

**Ото АППЕНЗЕЛЛЕР,
професор (Альбукерк, США)**

Вважають, що низький рівень кисню в оточуючому повітрі став причиною вимирання багатьох видів майже 250 мільйонів років тому. Нині 140 мільйонів людей живуть і працюють на високогір'ї в умовах зовнішньої гіпоксії. Гіпоксія є важливою в патогенезі багатьох захворювань на рівні моря.

Наведу дані про адаптованих і неадаптованих до гіпоксії жителів високогір'я, які страждають на хронічну гірську хворобу (ХГХ), про значимість цих досліджень для клінічної практики та деякі приклади з експериментів з адаптованими до гіпоксії організмів.

Дослідження проводили в клініці на рівні моря, в Андах (4400 м), на Тибетському плато (4500 м), на Ефіопській височині (3600 м) та в лабораторії на рівні моря.

Ото АППЕНЗЕЛЛЕР

Ми виявили:

1. Периферична нейропатія в пацієнтів з ХОЗЛ нагадує периферичну нейропатію при ХГХ в Андах.

2. Є ознаки анатомічної адаптації до життя в горах у постійних мешканців високогір'я.

3. Відмічається недостатність генної експресії при вторинних мігренах у жителів високогір'я.

4. Є ознаки недостатності генної експресії у пацієнтів з ХГХ в Андах і Гімалаях.

5. Знайдені біомаркери пізнього розвитку ХГХ у нормальних дітей, чиї батьки страждають на ХГХ.

6. Є зміни кровотоку до мозку, що сприяє виживанню на височині в умовах Східно-Африканського плато.

7. Є зміни, пов'язані з перевіжкою гіпоксією генної експресії в дрозофіл, які відрізняються від таких, що були викликані постійною гіпоксією, що може мати важливе значення щодо періодичних гіпоксичних тренувань.

Взяті разом ці дослідження вказують на важливість вивчення природного експерименту, яким є життя на височині, для клінічної практики на рівні моря.

СПІРОМЕТРІЯ ТА ПЛЕТИЗМОГРАФІЯ ЯК НЕВІД'ЄМНІ МЕТОДИ ОБСТЕЖЕННЯ ПРИ ЗАХВОРЮВАННЯХ ЛЕГЕНЬ

**Піotr ГУДКОВСКІ
(Інститут туберкульозу у Варшаві)**

Спірометрія та сплетизмографія – невід'ємні методи обстеження при захворюваннях легень. Вони є додатками один до одного і, якщо один з них не виконується, поставити діагноз

пацієнтів з діагностованим хронічним обструктивним захворюванням легень потребують додаткового дослідження за допомогою сплетизмографії для уточнення діагнозу. Зрештою, можливо використовувати лише один метод обстеження – спірометрію чи сплетизмографію для постановки діагнозу.

НЕІНВАЗИВНА МЕХАНІЧНА ВЕНТИЛЯЦІЯ ЛЕГЕНЬ ПРИ ЗАГОСТРЕННЯХ ХОЗЛ

**Войцех БАРГ
(м. Вроцлав, Польща)**

За даними ВООЗ, майже 80 мільйонів землян страждають від ХОЗЛ і в найближчі 10 років ця цифра збільшиться на 30 %.

Відповідно до стандартів GOLD, схеми медикаментозного лікування ХОЗЛ у фазах ремісії та загострення чітко врегульовані. Щодо пацієнтів із загостренням, то донедавна остаточним розв'язанням проблеми гіпоксії у них було застосування інтубації трахеї та ШВЛ. Дослідження останнього часу доводять, що вточнення дихальної мускулатури, яка виникає внаслідок збільшення резистентності дихальних шляхів, зниження комплаенсу легень і динамічної гіперінфляції, може бути ефективно подолана завдяки використанню так званого двофазного дихання.

Двофазне дихання полягає у створенні позитивного тиску газової суміші під час видиху пацієнта. Як не парадоксально це звучить, але за таких умов вдається досягти покращення альвеолярної вентиляції, зменшивши навантаження на респіраторну мускулатуру та внаслідок нормалізації газового й кислотно-основного балансів крові врегулювати роботу дихально-го центру.

Для оцінки ефективності неінвазивної механічної вентиляції (НІВ) золотим стандартом моніторингу вважають проведення газометрії артеріальної крові, проте з нашого досвіду випливає достатність використання капілярної газометрії та пульсоксиметрії, як значно дешевших та простіших у виконанні методів.

Сучасні ороназальні та назальні маски дозволяють мінімізувати втрати при НІВ і водночас забезпечують максимально можливий комфор для пацієнта, що підкреслює переваги над інвазивними методами.

Безперечно, НІВ можна використовувати лише за умови збереження свідомості та наявності ковтального рефлексу і вона не може цілком замінити інвазивну вентиляцію в пацієнта, що потребують реанімаційних заходів. Протипоказами до НІВ можуть виступати травми (у тому числі опіки) обличчя та ВДШ, виснаження пацієнта, нещодавні оперативні втручання на верхніх відділах стравоходу чи лицевій частині голови.

Численні мета-дослідження пацієнтів з ХОЗЛ та наші результати підтверджують, що НІВ виступає методом, який знижує шпитальну летальність при загострених ХОЗЛ, суттєво зменшує термін перебування у спеціалізованому стаціонарі чи відділенні інтенсивної терапії.

Піotr ГУДКОВСКІ

Що при максимальному видиху в пацієнта можуть виникнути несправжні бронхоспазми, які провокують постановку неправильного діагнозу. Саме тому потрібно виконувати сплетизмографію, яку проводять при нормальному диханні.

Іншим важливим аналізом при спірометрії є аналіз легеневого об'єму. Здебільшого досліджують життєву ємкість легень. Зниження ЖЕЛ буває в пацієнтах з фіброзом легень або в післяопераційному періоді, а також у пацієнтів з анатомічними та функціональними особливостями.

Саме тому для уточнення діагнозу використовують сальбутиамол. Якщо після його використання збільшується ЖЕЛ, то маємо справу з функціональними змінами. Але, на жаль, сальбутиамол-тест можливо використовувати лише в рідкісних випадках.

Саме тому для уточнення діагнозу застосовують сплетизмографію. Результати показують що 40%

СИЛА ВИНОГРАДНОЇ ЛОЗИ

Уперше виноград був культивований майже шість тисяч років тому в Південно-Східній Азії. А в третьому тисячолітті до нашої ери із сонцесяйних плодів цього фрукту вже робили вино. Китайці використовували дикий виноград, що ріс у горах вже у другому столітті до нашої ери, а пізніше почали імпортувати домашні вина з центральної Азії. Вино надзвичайно високо цінували у Стародавньому Єгипті. Для древніх греків воно було обов'язковим атрибутом щоденного життя, а також нездійснюючи частиною ритуалів і духовних практик.

АЛХІМІЯ ВИНОГРАДУ

Якщо вірити легенді, то перше, що посадив на горі Аарат Ной після всесвітнього потопу, був виноград. Основоположник медицини Гіппократ вважав, що соковиті ягоди цього фрукту за своїм складом дуже схожі на материнське молоко або мед, ось чому виноград допомагав у лікуванні багатьох захворювань.

Найціннішою складовою винограду є біофлавоноїди, що містяться у м'якішу, шкірці, а особливо у кісточках, – дуже сильні за своїми властивостями антиоксиданти, які нейтралізують шкідливі для нашого організму вільні радикали. Саме завдяки таким антиоксидантам ми не дєємо нашему організму можливості стати жертвою таких захворювань, як атеросклероз, ревматоїдний артрит, бронхіальна астма, пухлини та інші.

Крім того, виноградні диво-ягоди містять багато органічних кислот – яблучну, щавлеву, винну, які покращують травлення, нейтралізують токсини, сприяливо впливають на мікрофлору кишківника. Саме ці кислоти активно борються з холестерином, покращуючи жировий обмін.

Грецькі філософи чи не у кожній своїй оповіді підносили у ранг святого як сам виноград, так і вино, яке з нього виробляли. Європейські лікарі, що практикували традиційні методи лікування, й ті використовували виноград та його складові для зцілення від багатьох хвороб. Витяжка з вина лікувала шкіряні захворювання та захворювання очей, а листя застосовувалися для позбавлення від болю, зупинки кровотеч та при гемороїдальних захворюваннях.

Ще у середні віки виноградом лікували ангіну, вживали при сильному кашлі, «збивали» температуру та пропасницю. Земські лікарі прописували виноградну терапію для лікування меланхолії. Людям з хворими нирками, печінкою та легенями рекомендували родзинки. Промите листя винограду прикладали до ран, аби прикорити їхнє лікування.

Для зняття загальної втоми після

• Виноградна лоза живе майже дві тисячі років, а напій, приготовлений з винної ягоди, вчені давно визнали найпотужнішим антиоксидантом. І справді, налита енергією сонця, вкрита ніжною памороззою ягода так і проситься до рота: смакуйте собі на здоров'я. А ще виноград – гарний лікар.

робочого дня, достатньо з'їсти всього кілька ягід. Фруктозу, глукозу та сахарозу, що містяться у винограді, швидко засвоює організм. Окрім того, виноград містить також мінеральні солі та мікроелементи, аскорбінову кислоту та каротин. Від вашої втоми не лишиться й спіду. А ще виноград незамінний помічник при гіпертонії. Він нормалізує тиск, стабілізує ритм серцевих скорочень.

Кілька років тому лікарі зробили сенсаційне відкриття, яке називають «французьким парадоксом». Виявляється, вживання у розумній кількості червоного вина – чудовий засіб для профілактики та лікування серцевих захворювань у людей з надлишком

яку міжнародну зацікавленість, і в багатьох країнах почалися дослідження хімічного складу винограду. Проводили досліди щодо його лікувальних властивостей. Отож, споживаючи виноград, не лише насолоджуємося соковитим чудодійним смаком, а й лікуємося. Існує навіть спеціальний термін – амплетерапія – лікування виноградом.

Найціннішою складовою винограду є біофлавоноїди, що містяться у м'якішу, шкірці, а особливо у кісточках, – дуже сильні за своїми властивостями антиоксиданти, які нейтралізують шкідливі для нашого організму вільні радикали. Саме завдяки таким антиоксидантам ми не дєємо нашему організму можливості стати жертвою таких захворювань, як атеросклероз, ревматоїдний артрит, бронхіальна астма, пухлини та інші.

Крім того, виноградні диво-ягоди містять багато органічних кислот – яблучну, щавлеву, винну, які покращують травлення, нейтралізують токсини, сприяливо впливають на мікрофлору кишківника. Саме ці кислоти активно борються з холестерином, покращуючи жировий обмін.

Цукри, що містяться у винограді, складають чудову альтернативу звичайному продукту цукрового буряка, який вживаємо у величезних кількостях. На противагу йому, виноградні вуглеводи швидко всмоктуються у кров, по суті, не розщеплюючись, і є найкращим харчуванням для нервової системи.

Пектинові речовини, які у великій кількості містяться у винограді, зв'язують та виводять токсичні речовини, іони важких металів, радіоактивні ізотопи.

Кілограм достиглих ягід збагачує організм людини добовою нормою заліза та цинку й половиною добової норми кальцію та магнію. В це досить важко повірити, але за калорійністю кілограм винограду дорівнює тому ж таки літру молока чи кілограму картоплі. До того ж це не «важкі» калорії, що потребують до 6 годин засвоєння. Виноградну енергію досить швидко засвоює організм, вона не відкладається в жирову тканину, а ак-

тивно використовується в життєдіяльності людини.

Отож, якщо ви обожнюєте виноград, але досі вас лякає його високою калорійністю, осінь саме та пора, коли повинні спробувати силу цього чудодійного фрукту на власному організмі. Для початку маєте визначитися в тому, чого хочете досягти за допомогою виноградної дієти. Просто позбутися кількох зайвих кілограмів – обираєте одноденні або триденні розвантажувальні дні. Якщо ж організм потребує більш тотального очищення (а це вкрай необхідно після застосування великих доз ліків, антибіотиків, перебування впродовж тривалого часу в мегаполісі), обираєте семиденний курс відновлення сили.

Основними протипоказаннями такої дієти є загострення хронічних захворювань, спустошення організму та діабет. Основний принцип такої дієти надзвичайно простий – протягом одного або трьох днів харчуємося лише виноградом. Хочете про переваги такої дієти? Французька екологічна асоціація «Жива земля» зорганізувала дослідження, в яких брали участь майже 500 бажаючих провести на собі «виноградний» експеримент. Результати не розочарували – лише 10% опитаних поскаржилися на важкість дієти. Інші 90% відзначили, що вона подарувала їм відчуття неймовірної легкості у тілі, почуття спокою, енергію, підвищення розумової активності. Лікарі, які брали участь у дослідженнях, зауважували ефективність виноградної дієти при закрепах та безсонні, причому цей ефект зберігався і після повернення до нормального режиму харчування. Крім того, вона допомогла знизити рівень «шкідливого» холестерину та сприяла загостренню смаку. Дослідження показали, що після курсу очищення виноградом, багато хто з учасників поставився з великою уважністю та переглянув свій щоденний раціон. Причина очевидна: як і після курсу загального голодування, організм перестає відчувати потребу в продуктах стимулянтів – каві, шоколаді, цукрі. Навпаки – з'являється природне бажання простої, натуральної їжі.

Одним з основних правил такої дієти є коректна підготовка організму до виноградного режиму. Для цього за два дні до початку маєте забрати з раций продукти тваринного походження, фастфуд, алкоголь, каву та шоколад. Ефект буде значно сильнішим, а самопочуття значно кращим, якщо попередньо очистите кишківник.

Найкраще займатися амплетерапією восени, адже саме зараз є всі шанси придбати найсвіжіший та найспіліший виноград. Щодо сортів – краще використовувати білі, зокрема мускат, оскільки темні сорти винограду мають ефект закрепів і більше годяться у випадку діареї. Важливо обрати саме найспіліший виноград та дуже ретельно промивати ягоди перед вживанням.

Підготувала Лілія ЛУКАШ

**Інга ЯЦІШИН, студентка фармацевтичного факультету (ліворуч);
Ольга БРОЛКА та Руслана КЛІТИНСЬКА здобувають знання на медичному факультеті (праворуч)**

Фото Ярослава СТАРЕПРАВА

«ДІТИ СОНЦЯ» НА 800 РОКІВ ОБРАЛИ ПЕЧЕРУ «ВЕРТЕБУ»

**ЗМОГА
ДОТОРКНУТИСЯ ДО
МАТЕРІАЛЬНОЇ
КУЛЬТУРИ
ТРИПІЛЬЦІВ**

Давньослов'янське слово «вертеба» означає видолинок, яма, западина. Й справді, ідучи чи ідучи полем одразу ж за Більче-Золотим, і не здогадаєшся, що саме в цій вирві – вхід до печери. Тут у «Вертебі» промовляє історія, що пробралася до нас крізь тривалі тисячоліття. Маємо змогу доторкнутися до матеріальної культури, речей побуту давніх людей. Підземелля законсервувало, зберегло для нас через предмети, через знаряддя праці інформацію про трипільців.

Печера-музей «Вертеба» є відділом Борщівського комунального краєзнавчого музею. Завідувач Олександр Дудар каже, що цю печеру 1822 року допоміг відкрити підстрелений лис. Саме на нього поклав тодішній орендар маєтку в Більче-Золотому Ян Хмелецький. Аби дізнатися, що за яма, в яку зумів заховатися поранений звір, магнат наказав селянам узяти лопати і навіть, як пише тогчасний часопис, п'ять літрів вина. З'ясувалося, що підземелля багате на розмаїті знахідки – сліди вогнищ, череп'я, кістки та глиняний посуд. Щоправда, перші археологи та антропологи з Krakівської академії наук прийдуть сюди аж через півстоліття й відкриють культуру мальованої кераміки. Через два десятиліття на основі власних розкопок знаменитий Вікентій Хвойка цій неолітичній культурі даст назву «трипільська». Тим часом «Вертебою» зацікавився новий власник села – князь Леон Сапіга (Сап'єга). Він разом з колегою з антропологічної комісії з Krakова Готфрідом Осовським обладнали вхід до печери, пройшли нею в одному напрямку понад вісімсот метрів. Г. Осовський три роки вивчав «Вертебу». Він склав досить точний її план, а також мапу археологічних пам'яток села Більче-Золоте. Сперед знахідок науковця були крем'яні сокири, скребки, кості тварин, ножі й, безперечно, роз-

майтє глиняне начиння, покрите орнаментом. А ще йому пощастило на керамічні фігури людей і кістяну підвіску у вигляді голови бика. Ця прикраса стала емблемою Krakівського археологічного музею, куди це князь Сапіга спорядив валку із знайденими речами трипільців у «Вертебі». Олександр Дудар твердить, що у фондах цього музею є майже 400 цілих посудин різної форми й величини, майже 30 тисяч фрагментів битого посуду, величезна колекція з каменю, кісток, кременю. Недарма ж ще на початку ХХ століття за багатство та збереження стародавніх предметів «Вертебу» назвали «Наддністрянською Помпеєю».

Цікаво, що пластина (амулет) у вигляді голови бика стала й емблемою Борщівського краєзнавчого музею. І це аж ніяк не спіле прагнення мати щось подібне з археологічним закладом у Krakові. Рівно через сто років після того, як знайшли цю річ у «Вертебі» й передали до польського міста, науковцям з Борщова, які активно працюють з Національною академією наук України, пощастило теж знайти у печері таку ж саму підвіску. Дослідження-розкопки цього підземелля, певна річ, тривають. Олександр Дудар принаїдно зауважує, що вони дозволили лише на одній дільниці відшукати вісім кістяних мотик, майже півтонні битого посуду з кераміки, 28 зернотерок. До речі, за годину трипільець міг намолотити на цих зернотерках-млинах лише півкілограма борошна. Віднайшли також три шари трипільської культури й встановили, скільки часу «Вертеба» слугувала помешканням давньої людини. Це – не мало-не багато, а 800 років. Одночасно тут могли проживати чотириста осіб. Сліди Трипілля можна зустріти й на відстані 600 метрів від входу. Отже, стародавні тутешні мешканці без тривалого чи належного освітлення все-таки досить добре орієнтувалися в складних підземельних лабіринтах.

Нині ж печеру-музей зуміли електрифікувати. Інша справа, що сучасного туриста сюди веде,

Діорама в печері-музей

по суті, ґрунтована дорога. На асфальтівку коштів немає ні в області, ні в державі. Але незважаючи на всі побутові незручності, сюди варто їхати. Бо де ж ще побачиш речі, яким кілька тисячоліть, у непорушенному стані, такими, як залишили їх трипільці. Перше знайомство з «Вертебою» Олександр Дудар починає з величезного, майже дев'ятитонного каменя на підпорах. Дехто з дослідників припускає, що цей моноліт був у стародавніх печерних мешканців об'єктом поклоніння чи обрядовості, а деято вважає його навіть каменем-капканом. Проходячи далі залами-лабіринтами печери, бачиш потріскані глечики, жбані, інший посуд. А ось в кутку – частина рогу благородного оленя, з якого трипільці виготовляли кістяні знаряддя праці. Під ще одним великим каменем заховалася лежанка. Долівка була обмазана глиною. Вуглиники свідчать, що тут горіло вогнище, а отже, дарувало тепло, допомагало зварити їжу.

У залі, який назвали іменем князя Леона Сапіги, діорама відобразила життя трипільців. У далекому кутку чоловік з амулетом у вигляді бика тримає смолоскип. Одна із жінок підтримує вогнище, в іншої – на руках майя. А ось там грає на музичному інструменті, схожому на сопілку, хлопчик. Okрім цього, розмайтій посуд. Щоправда, не оригінальний. Його виготовив сучасний мастер Богдан Бурмич з гуцульського Косова, свято дотримуючись точних форм, розмірів, орнаменту, що притаманні трипільському начинню. Цікавість викликають, зокрема, біоноклевидні посудини. І не лише у відвідувачів, а й дослідників. Знову ж таки одні дотримуються гіпотези, що це предмет, за допомогою якого трипільці проводили під час засухи обряд поїння землі, інші схиляються до думки про його призначення як музичного інструменту чи навіть родинного оберегу.

ХТО ГЕНЕТИЧНО СПОРІДНЕНИЙ З ТРИПІЛЬЦІЯМИ

Ще 1891 року антрополог Готфрід Осовський під плитовим

• **П'ять років тому в селі Більче-Золоте, що в Борщівському районі, відкрили першу й наразі єдину в нашій країні печеру-музей трипільської культури. Нею стала «Вертеба». Сучасні науковці так і не можуть дати відповіді, чому п'ять тисяч років тому трипільці, які називали себе дітьми сонця, були неперевершеними землеробами, мусили впродовж вісімсот років перебувати, критися в темному підземеллі.** •

п'ять тисяч років тому. Стан їхнього зберігання дозволяє займатися генетичними дослідами. З кісток я зміг у США виділити ДНК. Щоправда, зробив малу вибірку. Оточ мене попереду чекає ще копітка робота. Проте навіть вже з вивченого матеріалу можу сказати, що трипільці дещо відрізняються від сучасних європейців, але загалом дуже схожі, особливо за певними поняттями. Тому, вважаю, що сюди вони прийшли саме з Європи. Тож важливо знати, як розвивалося людське суспільство на європейських теренах, як біологічні контакти сприяли розвиткові культурним зв'язкам.

– **Що у дослідженнях чи не найбільше здивувало?**

– Те, що в одній з кісток, яку знайшов у печері, ДНК нічим не відрізняється ще від однієї етнічної групи, що десь на вісімсот років старша від найстарших, так би мовити, вертебівських трипільців. Ця популяція жила на теренах теперішньої Іспанії. Як цю спільність пояснити, поки що не знаю. Доведеться робити зразки не лише історичної, а й сучасної генетики. Адже люди тої далекої доби не зникли безслідно, вони мусили десь залишити генетичні сліди. А раптом вдастся-таки простежити, де той слід починається й закінчується.

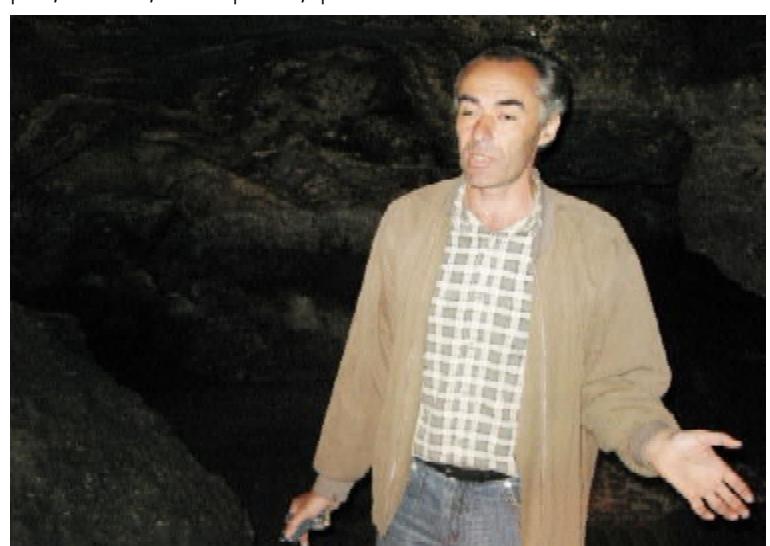
– **Кажуть, що трипільці на білому світі жили в середньому 35-40 років. Чи можемо мовити про якісні патології їхнього здоров'я?**

– Закінчує аналіз кісток трипільців з «Вертеби». В одній з них знайшов туберкульоз. Напевно, давалося взнаки погане харчування, вологість у печері.

– **Як ставляться американські колеги до ваших досліджень?**

– Чесно кажучи, вони радше не розуміють, що я досліджую. Бо не знають, хто такі трипільці. Літературу про трипільську культуру можна прочитати здебільшого українською чи російською мовами, а треба більше популяризувати англійською, аби світ почув про цих славних землеробів. Зараз у наукових виданнях стараюся публікувати власні праці з цієї проблематики українською та англійською.

Микола ВІЛЬШАНЕНКО
Фото автора

Завідувач відділу Борщівського комунального краєзнавчого музею Олександр ДУДАР знайомить з «Вертебою»

• • • • • **ВІДАЄТЕ?** • • • • •
У КОГО СЛОВНИКОВИЙ ЗАПАС БІЛЬШИЙ?

Чоловікам зазвичай здається, що жінки надто багато розмовляють. Вони пояснюють це іхньою природною балакучістю, проте все набагато простіше. Виявляється, словниковий запас жінки більший від чоловічого і вона спроможна висловити більше думок.

Констант Факіх, німецький дослідник, стверджує, що середньостатистична жінка повсякденно користується 23 тисячами слів (тож Еллочка-людожерка зі своїм словниковим запасом – це помилка генетики). Чоловіки вважають достатньою для себе половину такого словникового запасу.

На думку психологів, чоловіки здебільшого мовчазні через те, що їм бракує слів. Можливо, вони дещо скептично ставляться до жіночої балаканини, бо не зовсім розуміють, про що йдеться.

Інше дослідження відкрило ще

один парадокс: виявляється, ввечері, після важкого робочого дня, ліва півкула мозку чоловіка, яка відповідає за мовні функції, відключачеться і спочиває. Тому, приходячи з роботи, чоловік здається на рефлекторні дії, як то: поїсти, ввімкнути телевізор,

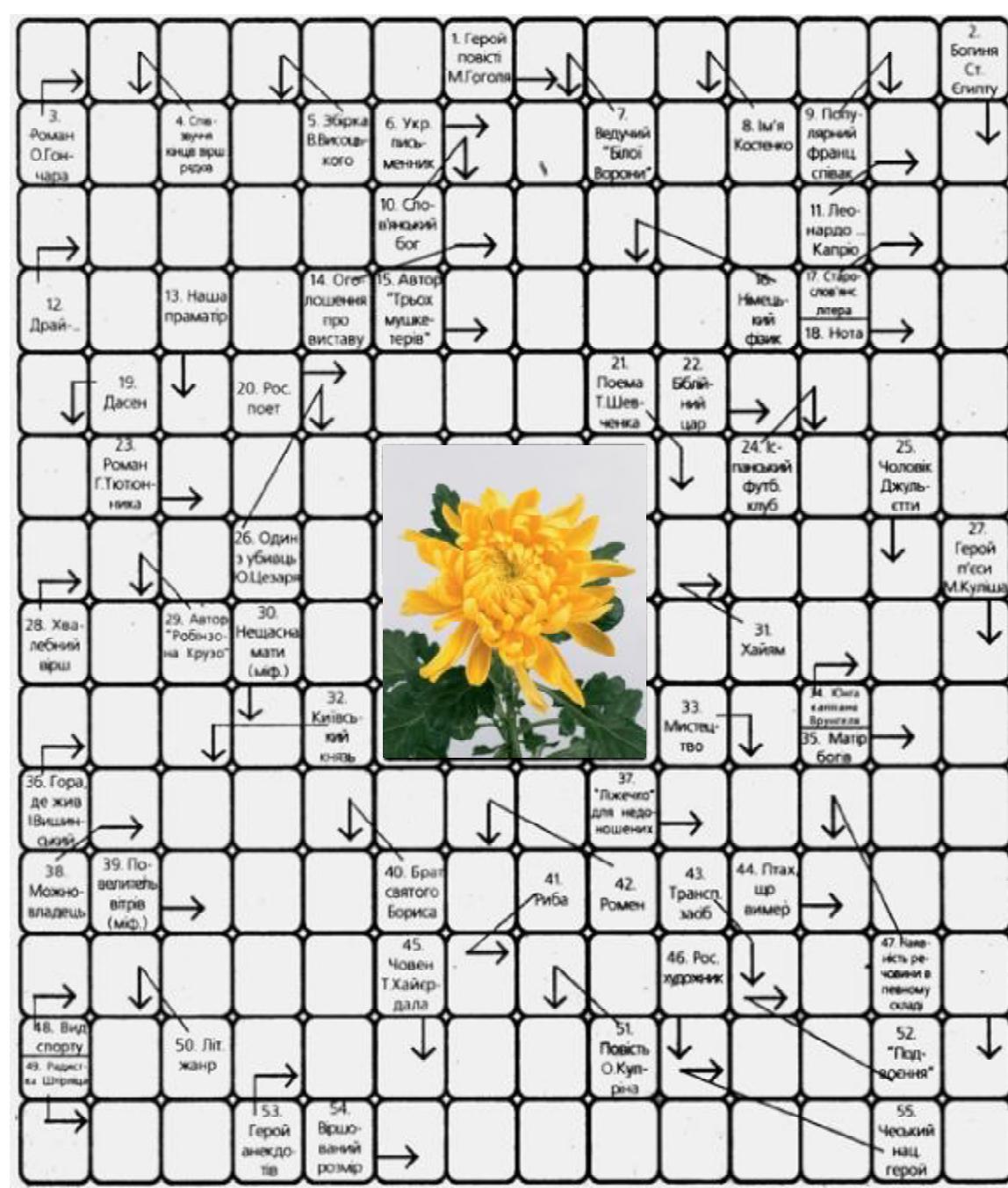
почистити зуби і впасті в обійми Морфея (виконання «подружнього обов'язку» у такому стані теж можна віднести до рефлексорних дій). А підтримувати діалог зі своєю прекрасною половою в нього просто не виходить – невеликий словниковий запас разом із блокуванням «зони діалогу» призводять до односкладових відповідей і невиразного мукання. Саме так з наукового погляду можна пояснити нездатність чоловіків увечері чітко висловлювати свої думки і вислуховувати жіночі проблеми.

Наукові аргументи переконують: боротися жінці з рефлексами стомленого чоловіка – марне. І чоловік не схильний спілкуватися не тому, що більше не кохає дружину (звична думка жінки в такій ситуації), а лише через особливість чоловічого організму. Але чоловікам не зайве пам'ятати про те, що дружина – теж людина, і без регулярного та широго спілкування в родині може настати взаємне відчуження.

Відповіді у наступному числі газети

СКАНВОРД

Відповіді на сканворд, вміщений у № 18 (251)

1. Колапс.
2. Акація.
3. Содом.
4. Волан.
5. Ларі.
6. Нут.
7. Кумис.
8. Лемур.
9. Панама.
10. Як.
11. Мамона.
12. Ода.
13. Серет.
14. Огар.
15. Опус.
16. Панич.
17. Удав.
18. Авізо.
19. Омега.
20. Естамп.
21. Рамі.
22. Ібіс.
23. Азія.
24. Сан.
25. Куб.
26. Лама.
27. Барка.
28. Три.
29. Об.
30. Іл.
31. Му.
32. Бра.
33. Уклад.
34. Бурса.
35. Уличі.
36. Віко.
37. Аура.
38. Колі.
39. Лавра.
40. Ріпка.
41. Луг.
42. Су.
43. Ба.
44. Ринва.
45. ЧК.
46. АН.
47. Сарі.
48. Гі.
49. Чіпка.
50. Буда.
51. Марк.
52. "Подорожній".
53. Герой анекдотів.
54. Врішеваний роман.
55. Чехословацький нацгерой.
56. Гора, де жив Івильянський.
57. МожноЛандеш.
58. Повелитель вітру (міф.)
59. Радислав Ширшик.
60. Вид спорту.
61. Літ.
62. жанр.
63. Герой анекдотів.
64. Врішеваний роман.
65. Герой анекдотів.
66. Герой анекдотів.
67. Герой анекдотів.
68. Герой анекдотів.
69. Герой анекдотів.
70. Герой анекдотів.
71. Герой анекдотів.
72. Герой анекдотів.
73. Герой анекдотів.
74. Герой анекдотів.
75. Герой анекдотів.
76. Герой анекдотів.
77. Герой анекдотів.
78. Герой анекдотів.
79. Герой анекдотів.
80. Герой анекдотів.
81. Герой анекдотів.
82. Герой анекдотів.
83. Герой анекдотів.
84. Герой анекдотів.
85. Герой анекдотів.
86. Герой анекдотів.
87. Герой анекдотів.
88. Герой анекдотів.
89. Герой анекдотів.
90. Герой анекдотів.
91. Герой анекдотів.
92. Герой анекдотів.
93. Герой анекдотів.
94. Герой анекдотів.
95. Герой анекдотів.
96. Герой анекдотів.
97. Герой анекдотів.
98. Герой анекдотів.
99. Герой анекдотів.
100. Герой анекдотів.
101. Герой анекдотів.
102. Герой анекдотів.
103. Герой анекдотів.
104. Герой анекдотів.
105. Герой анекдотів.
106. Герой анекдотів.
107. Герой анекдотів.
108. Герой анекдотів.
109. Герой анекдотів.
110. Герой анекдотів.
111. Герой анекдотів.
112. Герой анекдотів.
113. Герой анекдотів.
114. Герой анекдотів.
115. Герой анекдотів.
116. Герой анекдотів.
117. Герой анекдотів.
118. Герой анекдотів.
119. Герой анекдотів.
120. Герой анекдотів.
121. Герой анекдотів.
122. Герой анекдотів.
123. Герой анекдотів.
124. Герой анекдотів.
125. Герой анекдотів.
126. Герой анекдотів.
127. Герой анекдотів.
128. Герой анекдотів.
129. Герой анекдотів.
130. Герой анекдотів.
131. Герой анекдотів.
132. Герой анекдотів.
133. Герой анекдотів.
134. Герой анекдотів.
135. Герой анекдотів.
136. Герой анекдотів.
137. Герой анекдотів.
138. Герой анекдотів.
139. Герой анекдотів.
140. Герой анекдотів.
141. Герой анекдотів.
142. Герой анекдотів.
143. Герой анекдотів.
144. Герой анекдотів.
145. Герой анекдотів.
146. Герой анекдотів.
147. Герой анекдотів.
148. Герой анекдотів.
149. Герой анекдотів.
150. Герой анекдотів.
151. Герой анекдотів.
152. Герой анекдотів.
153. Герой анекдотів.
154. Герой анекдотів.
155. Герой анекдотів.
156. Герой анекдотів.
157. Герой анекдотів.
158. Герой анекдотів.
159. Герой анекдотів.
160. Герой анекдотів.
161. Герой анекдотів.
162. Герой анекдотів.
163. Герой анекдотів.
164. Герой анекдотів.
165. Герой анекдотів.
166. Герой анекдотів.
167. Герой анекдотів.
168. Герой анекдотів.
169. Герой анекдотів.
170. Герой анекдотів.
171. Герой анекдотів.
172. Герой анекдотів.
173. Герой анекдотів.
174. Герой анекдотів.
175. Герой анекдотів.
176. Герой анекдотів.
177. Герой анекдотів.
178. Герой анекдотів.
179. Герой анекдотів.
180. Герой анекдотів.
181. Герой анекдотів.
182. Герой анекдотів.
183. Герой анекдотів.
184. Герой анекдотів.
185. Герой анекдотів.
186. Герой анекдотів.
187. Герой анекдотів.
188. Герой анекдотів.
189. Герой анекдотів.
190. Герой анекдотів.
191. Герой анекдотів.
192. Герой анекдотів.
193. Герой анекдотів.
194. Герой анекдотів.
195. Герой анекдотів.
196. Герой анекдотів.
197. Герой анекдотів.
198. Герой анекдотів.
199. Герой анекдотів.
200. Герой анекдотів.
201. Герой анекдотів.
202. Герой анекдотів.
203. Герой анекдотів.
204. Герой анекдотів.
205. Герой анекдотів.
206. Герой анекдотів.
207. Герой анекдотів.
208. Герой анекдотів.
209. Герой анекдотів.
210. Герой анекдотів.
211. Герой анекдотів.
212. Герой анекдотів.
213. Герой анекдотів.
214. Герой анекдотів.
215. Герой анекдотів.
216. Герой анекдотів.
217. Герой анекдотів.
218. Герой анекдотів.
219. Герой анекдотів.
220. Герой анекдотів.
221. Герой анекдотів.
222. Герой анекдотів.
223. Герой анекдотів.
224. Герой анекдотів.
225. Герой анекдотів.
226. Герой анекдотів.
227. Герой анекдотів.
228. Герой анекдотів.
229. Герой анекдотів.
230. Герой анекдотів.
231. Герой анекдотів.
232. Герой анекдотів.
233. Герой анекдотів.
234. Герой анекдотів.
235. Герой анекдотів.
236. Герой анекдотів.
237. Герой анекдотів.
238. Герой анекдотів.
239. Герой анекдотів.
240. Герой анекдотів.
241. Герой анекдотів.
242. Герой анекдотів.
243. Герой анекдотів.
244. Герой анекдотів.
245. Герой анекдотів.
246. Герой анекдотів.
247. Герой анекдотів.
248. Герой анекдотів.
249. Герой анекдотів.
250. Герой анекдотів.
251. Герой анекдотів.
252. Герой анекдотів.
253. Герой анекдотів.
254. Герой анекдотів.
255. Герой анекдотів.
256. Герой анекдотів.
257. Герой анекдотів.
258. Герой анекдотів.
259. Герой анекдотів.
260. Герой анекдотів.
261. Герой анекдотів.
262. Герой анекдотів.
263. Герой анекдотів.
264. Герой анекдотів.
265. Герой анекдотів.
266. Герой анекдотів.
267. Герой анекдотів.
268. Герой анекдотів.
269. Герой анекдотів.
270. Герой анекдотів.
271. Герой анекдотів.
272. Герой анекдотів.
273. Герой анекдотів.
274. Герой анекдотів.
275. Герой анекдотів.
276. Герой анекдотів.
277. Герой анекдотів.
278. Герой анекдотів.
279. Герой анекдотів.
280. Герой анекдотів.
281. Герой анекдотів.
282. Герой анекдотів.
283. Герой анекдотів.
284. Герой анекдотів.
285. Герой анекдотів.
286. Герой анекдотів.
287. Герой анекдотів.
288. Герой анекдотів.
289. Герой анекдотів.
290. Герой анекдотів.
291. Герой анекдотів.
292. Герой анекдотів.
293. Герой анекдотів.
294. Герой анекдотів.
295. Герой анекдотів.
296. Герой анекдотів.
297. Герой анекдотів.
298. Герой анекдотів.
299. Герой анекдотів.
300. Герой анекдотів.
301. Герой анекдотів.
302. Герой анекдотів.
303. Герой анекдотів.
304. Герой анекдотів.
305. Герой анекдотів.
306. Герой анекдотів.
307. Герой анекдотів.
308. Герой анекдотів.
309. Герой анекдотів.
310. Герой анекдотів.
311. Герой анекдотів.
312. Герой анекдотів.
313. Герой анекдотів.
314. Герой анекдотів.
315. Герой анекдотів.
316. Герой анекдотів.
317. Герой анекдотів.
318. Герой анекдотів.
319. Герой анекдотів.
320. Герой анекдотів.
321. Герой анекдотів.
322. Герой анекдотів.
323. Герой анекдотів.
324. Герой анекдотів.
325. Герой анекдотів.
326. Герой анекдотів.
327. Герой анекдотів.
328. Герой анекдотів.
329. Герой анекдотів.
330. Герой анекдотів.
331. Герой анекдотів.
332. Герой анекдотів.
333. Герой анекдотів.
334. Герой анекдотів.
335. Герой анекдотів.
336. Герой анекдотів.
337. Герой анекдотів.
338. Герой анекдотів.
339. Герой анекдотів.
340. Герой анекдотів.
341. Герой анекдотів.
342. Герой анекдотів.
343. Герой анекдотів.
344. Герой анекдотів.
345. Герой анекдотів.
346. Герой анекдотів.
347. Герой анекдотів.
348. Герой анекдотів.
349. Герой анекдотів.
350. Герой анекдотів.
351. Герой анекдотів.
352. Герой анекдотів.
353. Герой анекдотів.
354. Герой анекдотів.
355. Герой анекдотів.
356. Герой анекдотів.
357. Герой анекдотів.
358. Герой анекдотів.
359. Герой анекдотів.
360. Герой анекдотів.
361. Герой анекдотів.
362. Герой анекдотів.
363. Герой анекдотів.
364. Герой анекдотів.
365. Герой анекдотів.
366. Герой анекдотів